

Karácsony – a szeretet érzése

Az adventi időszakban, minden percben rohanás jellemzi az életünket. Sietünk, hogy minél előbb elvégezzük a napi teendőinket, de mivel év végére nagyon megsűrűsödnek a feladataink, egyre nehezebben érünk minden kitűzött célunknak a végére. Egyre csak az lebeg a szemünk előtt, hogy azonnal véget ér az esztendő és mi még nem vagyunk mindennel készen. Így van ez a mindennapi életünkben, de ugyanez jellemző a hivatali tevékenységünkre is.

Minden év elején elkészítünk egy tervet, amit gondosan kidolgozunk az egész előttünk álló esztendőre és amint beindulnak az évközi hétköznapiak és forgatjuk a lapokat a naptárunkban, telnek a hetek és a hónapok, lépésről-lépésre próbáljuk megvalósítani és kivitelezni az előirányzott feladatainkat, amit néha sikerül, néha nem. Hiszen nem minden csak rajtunk múlik, vannak helyzetek amikor hiába teszünk meg minden tőlünk telhetőt a célunk eléréseért, találkozunk olyan akadályokkal, amelyek nagyban késleltetik vagy egyszerűen ellehetetlenítik a dolgunkat.

De szerintem ez így van a rendjén, hiszen, hogy is várhatnánk azt el magunktól vagy akár másoktól is, hogy mindent időre és tökéletesen elvégezzünk. A fontos az, hogy megpróbáljuk kihozni magunkból a maximumot és megtegyük mindent, és azt a mindent helyesen tesszük, a terveink megvalósításaért, ha pedig elakadunk, akkor álljunk meg egy percre és gondoljuk végig a dolgainkat, mi az, ami nem sikerült, mi az, ami esetleg téves volt. És ha elértünk egy pontra amikor már nincs időnk vagy

már nem fér bele a lassan véget érő esztendőbe az eltervezett feladat elvégzése, akkor tudjunk megállni, megpihenni, erőt gyűjtve a következő ciklusra, amely ugyanolyan embert próbáló lesz, mint a mostani, amely a végéhez közeledik.

Adjunk magunknak időt az adventi készülődésre és szívjuk magunkba a karácsony illatát és szellemét, időt szakítva a már hagyományos és éppen ezáltal annyira otthonos teendőinkre, mint a karácsonyfa díszítés, a finom kalács sütés, vagy a meglepetés készítés. Nézzünk szét magunk körül és lássuk meg a nehézségben levőket, próbáljunk meg segíteni, hiszen a legnagyobb ajándék, az ajándékozás. Karácsony magát a szeretetet jelenti, még akkor is, ha néha megfeledekezünk erről, előbb-utóbb úgyis mindenki szembesül ezzel az érzéssel.

Csitáry-Hock Tamás idézet: „A karácsony nem csak egy nap, nem lehet csak egy nap, nem múlik el a huszonnegyedik óra leteltével. Mert a karácsony egy érzés. A szeretet érzése.”

Tehát, ha szeretet van bennünk, akkor egész évben karácsony van a szívünkben és ez befolyásolja az egész énlünket, a körülöttünk levő világ iránti viszonyulásunkat. Kívánom, hogy mindenki érezze meg a karácsonyi érzést, a szeretetet és hordozzuk egész évben magunkban, ezáltal könnyebbé válnak majd a nehéz hétköznapiak és az elvégzésre váró feladatok.

Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánok!

Bordás Enikő
Uzon Község polgármestere

Uzon Község Polgármesteri
Hivatala és
Önkormányzata nevében
áldott, békés
Karácsonyi Ünnepeket és
sikerekben gazdag boldog
Új Esztendőt kívánunk!

Bordás Enikő Szabó Anna-Mária
polgármester alpolgármester

Karácsony közeledtével

„A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.”
(János 1,5)

Örömmel osztom meg gondolataimat adventben az Uzoni Hírlap olvasóival. Ez az időszak a várakozás, a fények és a szeretet időszaka. A karácsony különleges ünnep, amely nemcsak a vallási jelentősége miatt fontos, hanem a családi kötelékek, a baráti kapcsolatok megerősítése, valamint a jótékonyág szellemének megjelenítése miatt is. A karácsony mindenki számára mást jelent, mégis közös bennük a vágy, hogy valamilyen módon megéljük az ünnep varázsát.

Az év vége jó alkalom ugyanakkor arra is, hogy mérleget vonjunk az elmúlt esztendőről és közösen gondolkodjunk a jövőbeni lehetőségekről, hisz ez reményt és inspirációt nyújt számunkra.

A 2024-ben számos régebben elkezdett, hosszú távú terv került megvalósításra, ezek nem csak anyagi ráfordítást jelentettek, hanem a közösségünk jövőjét is formálták, gazdagították. Megújult a lisznyói kultúrotthon, felépült a lisznyói halottsház, a napokban adták át a szentivánlaborfalvi hidat és most kétirányból is aszfaltozott úton lehet Sepsimagyarásra járni.

Minden jelentős projekt megvalósítása során számos kihívással kell szembenézni: gondoskodni az anyagi forrásokról, tervezőt, kivitelezőt kell keresni, mindezt a mindent ellepő bürokrácia útvesztőjében. Hála közösségünk vezetőségének, kitartásának sikerült ezeket a problémákat megoldani és tovább haladni az úton.

Az elmúlt évben elért eredmények mögött rengeteg munka és odaadás van. Szeretnék köszönetet mondani a polgármester- és az alpolgármesterasszonynak, valamint a polgármesteri hivatal minden munkatársának, akik időt és

energiát nem spórolva dolgoztak azért, hogy Uzon község szebb és élhetőbb legyen.

De a karácsony nem csupán a fizikai megvalósításokról, nem csak az ajándékozásról és a külsőségekről szól, hanem a belső értékekről, az emberi jóságról és az önzetlen adakozásról is. Ahogy a szentivánlaborfalvi híd összeköti községünk két települését, úgy köti össze a szeretet az emberi lelkeket. Az ünnep arra emlékeztet minket, hogy a világ csak akkor válhat jobbá, ha mindannyian hozzájárulunk ahhoz, hogy emberi kapcsolataink tisztább és őszintébb formát öltsenek.

Tartsuk szem előtt, hogy a karácsony nem csupán egy nap, hanem egy érzés, amely áthatja életünket. Álljunk meg a rohanó világban, és értékeljük azokat, akikkel együtt éljük mindennapjainkat. A családi együttlét, az ajándékozás, a pislákoló gyertyaláng vagy éppen egy közös vacsora mind-mind arra szolgál, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, erősítve közös kötelékeinket. Legyünk hálásak mindenért, amit az év során megéltünk: a kihívásokért, amelyek megerősítettek bennünket, a boldog pillanatokért, amelyek a szívünkbe vésődtek. Az ünnepi időszak akkor teljes, ha azt másokkal is megosztjuk. Az adományozás, az embertársainkon segítség nem csupán mások életét tesz szebbé, hanem a saját szívünket is gazdagítja.

Tekintsünk a jövő évre, és fogadjuk meg, hogy megőrizzük karácsony szellemét a hétköznapiakban is, és figyelmet fordítunk egymásra. Csak így építhetünk olyan közösséget, amely valóban értékes és erős.

Áldott karácsonyi ünnepeket és egy olyan új esztendőt kívánok, amely tele van békével, szeretettel és közösségi összefogással. Legyen a jövő év egy új kezdet, amelyben mindannyian megtaláljuk az örömet és a boldogságot, amit megérdemlünk.

dr. Ráduly István
Prefektus

Az Úr közel van!

„Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek. A ti szelídségeitek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, amely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Fil 4,4-7

Kedves Olvasó Testvérem!

A 2024. év olyan zsúfolt volt tele programokkal, választásokkal, megdöbbenésekkel és csalódásokkal is. Ez az év mintha tele lett volna eltávolodásokkal és közeledésekkel is. Olyan nehéz ma előre tekinteni, mégis tudom az Úr közel van. Nem csupán a karácsony fényeiben, a foszlós kalácsban. A vizsályok a nehézségek idején gondoljunk erre az ígére melyet így lehet kifejezni: Pál apostolt szinte mindentől megfosztották, ami egy ember számára fontos lehet. Nem volt mellette senki sem a börtön mélyén. Emberileg nézve senkitől semmilyen segítségre nem számíthatott. Az is kiderül a Szentírásból, hogy mindezek közepette fizikai állapota is meggyengült, megromlott az egészsége. Elhagyatva, magányosan, betegsége hajló testi állapotban mégis ezt írja ebben a levélben, hogy Örüljétek az Úrban, ismét mondom, örüljétek. A levél vége felé, ahogy szokta ezt tenni máskor is, az egész közös-

séghez, gyülekezethez fordul, és egy általános, vigasztaló és bátorító befejezéssel fejezi be a levelet.

Nem közhelyeket sorol fel itt Pál, és nem üres beszéd az, amit ír, hanem ott van bizonyoságként háta mögött a börtöncella. Annak a sötétjéből és magányából, de mégis örömmel teli szívvel írja ezeket a sorokat. Azt is mondja Pál, hogy senki nem tudhatja, hogy Jézus Krisztusba vetett hitéért mikor és mennyit kell szenvednie. De – és így folytatja – Jézus közel van azokhoz, akik hisznek benne. Az, hogy örüljétek, ennek van az egészen régmúlta nézve is egy jelentése, mégpedig az, hogy közel jött az Isten az édeni időkben az emberhez. Látván az ember nyomorúságát és Istentől elszakadt állapotát, gondoskodott arról, hogy megmentse az ember-teremtését abból a helyzetből, amelybe a bűneset engedetlensége miatt jutott.

A magasságban és szentségben lakozó – mondja a Szentírás – leszállt az emberért és az emberhez azért, hogy az embert - mondhatom így is -, miniket ne hagyjon abban az állapotban és helyzetben, amelyben vagyunk. Sőt a Filippi levél elején, a második fejezetben kifejezetten azt mondja Pál, hogy olyan indulat legyen azokban, akik Jézusban hisznek, amilyen Krisztusban volt.

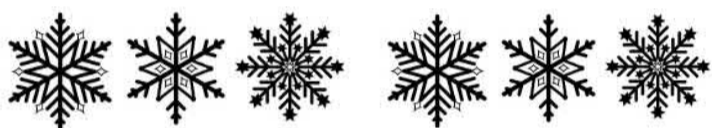
Milyen indulat volt Krisztusban? Azt mondja a Szentírás, hogy Jézusban mennyei indulat volt. Nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istenel egyenlő. Jézus soha nem élt azzal vissza, hogy Őt az Atya küldte. Sosem tett úgy, amikor egy cso-

dát elvégzett, mintha Ő lenne a nagy varázsló. Azt mondta volna a tanítványoknak: Ezt figyeljétek meg! Csettintett egyet, és négy kilométerre egy vak visszakapta a látását. Nem foglalkozott ilyesmivel. Nem élt vissza azzal. Nem volt arra büszke. Nem hivalkodott azzal, hogy Ő a mindenható Istennel egyenlő. Így olvassuk, hogy önmagát teljesen az Isten rendelkezésére szánta. Odaadta önmagát, hogy magára vegye a mi szennyes ruhánkat, hogy megbékítse Istent, Atyánkat. Ennyire megalázta magát Jézus Krisztus. Azt is mondja a Szentírás, hogy amióta Jézus eljött, az Isten még közelebb van a Krisztusban hívőkhöz. Sokszor felteszik azt a kérdést, hogy hogyan értem meg az Isten vezetését? Mi a válasz erre? Közel van az Úr minden benne bízóhoz. Közel van az Úr. Az Úr közel – ez a válasz.

Az, hogy ennek a gyakorlati részét hogyan oldja meg az Isten, ez az Isten dolga, hogy az én nyomorult, csökevényes, kicsiny agyamban hogyan fogom megérteni, az agyammal, a szívemmel hogyan értem meg, hogy mi a feladatom, mit akar velem az Isten, ez az Isten dolga, hogy megértesse velem. Ezért nekem nem kell aggódnom. Az a válasz, hogyha te hiszel Jézus Krisztusban, akkor az-az ígértet érvényes rád is, hogy közel van az Isten Krisztusban mindenkihez, aki benne hisz, és benne bíz.

Áldott Adventi és Karácsonyi várakozást kívánok!

Barti Ferencz-Róbert
bikfalvi református lelképásztor

„Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt”
(Máté2,11)

El sem lehetett volna képzelni szerényebb körülményeket: a sziklás talajon maroknyi széna, a jászol mellett kérődző állatok, a mennyezetről pókhalók lógtak. Sok száz kilométer után ennyi várta a napkeleti bölcseket... és egy – a szülés gyötrelmétől elfáradt - fiatal édesanya, karjaiban síró kisbabával. Szívében talán még ott csengett az angyali üzenet („... uralkodásának nem lesz vége.” (Lk1,33)), de az adott körülmények között, biztos, hogy számára sem az volt a legfontosabb. Érdemes volt ezért, ilyen hosszú utat megtenni?

A napkeleti bölcseket semmi sem tarthatta távol! Tudták, hogy ott - a trágya és az izzadság mocskában -, a világ leghatalmasabb uralkodója várja őket, olyan Valaki, aki örökkévaló köntösét vetette le, hogy földi rongyainkba öltözhessen. Tudták, hogy olyan Valakivel találkozhatnak abban a kiszolgáltatott kisbabában, aki arany trónját hagyta el, egy piszkos juhakol kedvéért. Tudták.. de csak ők tudták. Csak ők és senki más.

A város lüktetett az esti félhomályban, de a vendéglőkbe szorult utasoknak eszükbe sem jutott, hogy maga Isten is megérkezett Bethlehenbe. A fogadósok a nagy bevétel reményében elégedetten dörzsölgették a kezüket, de eszükbe sem jutott, hogy pont Isten előtt csukják be az ajtót. Persze nem gonoszságból, nem rosszindulatból! Csak éltek egyszerű, hétköznapi – Augustus császár rendeletei következtében elége összezavarodott - életüket, és eszükbe sem jutott, hogy pont ott és akkor keressék az Istent.

Ilyenkor, ünnepek küszöbén a mi életünk is zavarosabb lesz. Megszokott, hétköznapi taposómalmunk mellé, csatolódik az ünnepi „lótás-futás”. Mi legyen az ajándék? Megengedhetjük-e magunknak? Vajon örül-e a megajándékozott? Elkészülnek-e idejében a finom sütemények? Igen, ne bagatellizáljunk, mert fontos kérdések ezek! De van még valami, ami ezeknél is fontosabb: most is ott lesz közöttünk az, aki kétezer évvel ezelőtt testet öltött! Mert Neki mindennél fontosabb a velünk való kapcsolat, találkozás! Csak annyira szaladjunk, hogy ne fosszuk meg magunkat a Legfontosabtból!

Áldott ünneplést, bensőséges karácsonyt kívánok!

Bartos Károly lp.

„Minden gondotokat óréa vessétek, mert neki gondja van reátok.”
(1Péter 5,7)

„A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.”
(János evangéliuma 1,5)

Év végéhez közeledve egyre több GONDterhelt embert láthatunk magunk körül, sőt, ha nem vigyázunk, saját arcunkon is felfedezhetjük az élmélyülő, ráncolódo homlokot, ami arra utal, hogy élmélyültünk a GONDolatainkban. Lehet, hogy összegezzük az évet, feltesszük a nagy kérdéseket: mit tanultam, mi mindennel gazdagodtam, akár a nehézségek, a fájdalmas leckék árán is? Vagy az is lehet, hogy aggódunk a jövő miatt, mert bizonytalannak érezzük a külső és belső helyzetünket, mert nem találjuk a stabil pontot, és szétmállik, ami eddig biztosnak tűnt. Vagy talán olyan GONDok gyötörnek, amiket elmondani sem tudunk, amik olyan rég jelentenek problémát, hogy már nem is vesszük észre, már nem is imádkozunk érte, mert már kimondani sem merjük a kérést, vagy azt gondoljuk, hogy nem is érdemes. Mégis szól hozzánk az ige: minden GONDotokat óréa vessétek, mert neki GONDja van reátok. Milyen érdekes, hogy rögtön érezzük, mekkora különbség van itt a két GOND között. Mert ami az én kezemben csak bajt jelent, csak veszteséget, hiányt, félelmet és fájdalmat, az mivé válik, ha leteszem Isten kezébe? Elsimulhatnak a ráncok, amikor megértem, hogy MINDEN gondomat óréa vethetem, még azt is, amit alig tudok szavakba önteni. Azért, mert ő GONDviselő, mert ő GONDoskodik az övéiről, mert ami az én kezemben megoldhatatlan, az ő kezében áldás-sá válhat. Ami az én kezemben kilátástalan, neki átadva lehetőséggé válik. Milyen jó tudni, hogy ekkorát fordulhatnak a dolgok, pusztán azzal, hogy átadjuk őket a Mindenható Istennek. Jó lenne ezen a karácsonyon megtapasztalni ezt a fajta GONDtalanságot. Nem a kisgyermek gondtalanságát, hanem a tudatos felnőtét, aki megtanulta, megtapasztalta, hogy szüksége van a segítségre, és már nem utasítja el azt, már teljesen alá tudja vetni magát Isten akaratának, és azt tudja mondani: Uram, a te kezébe teszem ezt a gondomat, nálad van, én nem akarom már görcsösen megoldani. Ezt a fajta gondtalanságot kellene megtanulnunk, alázattal felismerve, hogy nem mi vagyunk, akik mindent meg kell tudjanak oldani. Milyen jó lenne így befogadni a világ Világosságát ezen az ünnepen. Ne szeressük jobban a saját sötétségünket az ő fényénél, hanem engedjük, hogy bevilágítson a rejtett zugokba, hogy szembenézhesünk önmagunkkal, leszámolhassunk a saját berögződött elképzeléseinkkel, és helyettük a betlehemi kisdedet invitáljuk be a szívünkbe, akinek megszületése az Isten legszebb és legnagyobb GONDoskodó ajándéka. Ő töltsé be a mi szívünket, áldott ünnepet!

Gál Adél, lisznyói ref. Lp.

Nagy örömmel örvendezők Máté 2:10

Igazi örvendező emberekről szól az ige. Nem is egyszerűen örvendezőkről, hanem olyanokról, akik „igen nagy örömmel örvendeznek”. Így jelennek meg most lelki szemünk előtt a karácsonyi történet keleti bölcsei. Messzi Ázsiából jönnek, tevéik hátáról boldogan tekintenek reánk.

Mennyire hasonlítunk mi is a keleti bölcsekhez! Ha vannak is örömeink, nem tudunk a bölcsek módjára igen nagy örömmel örvendezni. Ezért az evangélium, az örömmel most karácsony ünnepén igazán nekünk szól. Ki akar mozdítani bennünket elesettségünkől, fásultságunkból. Tanuljuk meg a Krisztust kereső távoli, keleti bölcsektől, hogy miként lehetünk mi is örvendező, igazi karácsonyi lelkek.

Vannak órák, ünnepek, melyek az igazi nagy örvendezés boldog alkalmai. Ilyen a karácsony is! Mennyire örül a lelkünk a családi ünnep békés csendjében, szerető közösségében. Igazán öröm látni a karácsonyi templomi gyülekezetet, hallani a lelkünket megragadó karácsonyi énekeket. De a keleti bölcsek ennél sokkal többet éreztek lelkükben.

„Mikor meglátták a csillagot...” Mi volt e csillag?

Az emberek a nap és hold mellett sokszor tekintenek fel a csillagokra is. A csillagos ég kutatása, törvényeinek megfigyelése már az ókor művelt népeinél is megvolt. Ilyen kutató tudósok voltak a keleti bölcsek. A történelem ismerőiként tudtak arról, hogy a zsidók megszületendő igazi királyának csillaga támad napkeleten. Midőn megpillantották a csillagot, tudták, minek a jele.

Azért örvendeztek, mert **felismerték a jelt**. A róluk szóló evangéliumi történet szerint nekik is megvolt a mindenható Úristenben való hitük. Hitték, hogy a csillagos mindenség felett olyan Úr uralkodik, ki bölcsen kormányozza azt és benne az emberek életét. Isten jelei arra szolgálnak, hogy az emberek ne legyenek tudatlanok. Igazi karácsonyi lelkek voltak a keleti bölcsek, akárcsak a betlehemi pásztorok is.

Most e karácsony ünnepén örvendezésük hallatára önmagunkra kell tekintenünk. Mi azért nem tudunk nagy örömmel örvendezni, mert hitünk nem olyan eleven, mindenre kész, mint a keleti bölcseké. **Az ő hitük akadályokat győzött le, és kitartott nehéz pillanatokban is.** Hit kellett ahhoz, hogy otthagyva kényelmes palotáikat, lassú tevéiken útra keljenek a zsidók fővárosa felé. Hit kellett abban a pillanatban is, midőn Jeruzsálemben kérdezősködésükre először nem kaptak biztos választ, mert azt mondták nekik Jeruzsálemben, hogy nem található meg a zsidók királya. A jeruzsálemiek megcsodálták őket, az előkelő dúsgazdag idegeneket, de semmit sem tudtak mondani nekik az újszülött királyról. Amikor végül magához hívatta Heródes őket, és elmondta nekik azt, amit az írástudóktól megtudott, a keleti bölcsek örömmel örvendezve folytatták útjukat a kis városka, Betlehem felé. **A hitük vezette őket tovább.**

Mihelyt újból megpillantották a csillagot Betlehem felett igazi nagy örömmel örvendeztek, mert nem csalódtak hitükben. Hitük nagysága igazán akkor mutatkozott meg, midőn a kis városka egyik barlangistállójában az egyszerű asszony egyszerű gyermekében felismerték a zsidók megígért királyát, a világ üdvözítőjét. Ez az igaz hit, a Messiáshoz vezérlő hit, mely egyben igazi nagy örömmel tölti be a hívők szívét. Legyen a mi hitünk is ilyen élő, minden akadályt legyőző, bátran az ígéretek útján haladó!

Meg kell újulnia **reménységünknek is**. A zsidók közül senki sem tartott a keleti bölcsekkel. Nekünk, mai embereknek is szólnak Isten ígérései. Szabad és lehet reménykednünk, mert Isten szava igaz és beteljesül. Megszületett az Üdvözítő, a bennünket megváltó Jézus. Mi sem csalódnunk, ha él berniünk a hívő reménység még akkor is, ha reménytelen sokszor a helyzetünk. A bölcsek reménységét az is növelte, hogy megtapasztalták: **magá Isten vezeti őket.** Nekünk is meg kell éreznünk az ígéréthez hű gondviselő Úristen közelségét, így megtelünk azzal a reménységgel, amely hívő életünk feltétele, örömeink forrása, nagy örvendezésünk alapja.

Tanuljunk továbbá **szerepet** a keleti bölcsektől. Midőn meglátták a szegény asszonyt a jászolban fekvő gyermekkel, a dúsgazdag és tudós bölcsek örvendezve léptek be hozzájuk, borultak le a gyermek előtt, mert hitük szeretet által munkálkodó hit volt.

A várakozás beteljesülésének a jegyében zajlott az adventi vásárra való készülés, a Mikulás is megérkezett hozzánk. Szeretettel hívunk mindenkit a december 24-én este 6 órakor, valamint december 25., 26., 27-én karácsony I., II., III. napján de. 11 órakor kezdődő ünnepi istentiszteletre. Legyen teljesebb az ünnepünk Karácsony I. napján, december 25-én este 6 órától, amikor az istentisztelet után az **ifjak ünnepköszöntő műsorára** kerül sor. Vendégünk lesz Török Karolina II. éves teológiai hallgató, ünnepi legátusunk, valamint Szentgyörgyi Zsombor és Derzsi György nyugalmazott lelképásztorok. Áldott, békés karácsonyi ünnepeket kívánunk, szívünkől zengjen, hogy **„Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!”**

Adjon a Mennyei Atyánk egy reményteljesebb újévet!

Ungvári Barna-András
református lelképásztor

Bölcsőde és napközi Uzonban

Bölcsődei foglalkozás

Már második éve, hogy Uzonban beindult a napközi óvoda működése, a bölcsődei oktatásnak pedig az idén már a harmadik évfolyama indult el. Mindkét tanítási és foglalkoztatási ciklusra nagyon nagy szükségük volt községünkben azon fiatal szülőknek, akik gyereket vállalnak és a munkájuk mellett szeretnék a gyerekeiket biztonságban és megfelelő körülmények között tudni.

Úgy a bölcsődei, mint a napközis csoportok, jelen pillanatban nagyon jól működnek, megfelelő tanintézmények, felszerelések és személyzet, valamint étkezés biztosított a gyerekek számára. A bölcsőde a régi Tatrangi Sándor Népiskola nemrég felújított épületében kapott termet, miután az ideai tanévkezdés előtt sikerült aláírni a szerződést a református egyház képviselőjével, amelynek értelmében 25 évre ingyen használati jogot kapott az önkormányzat és a mindenkor iskolát az egyháztól, amely az épület jogos tulajdonosa.

Sajnos még ebben az évben sem sikerült befejezni annak a több mint 900 négyzetméteres alapterületű napköziotthonnak a felépítését, amelyre még 2021-ben írtuk alá a kivitelezési szerződést egy targovistei céggel. Éppen emiatt, látván a cég egyre komolytalanabb hozzáállását, az idén szeptemberben, amikor lejárt a határidő a munkálatok elvégzésére és még csak körülbelül 30 százalékban volt elvégezve a munkálat, a helyi önkormányzati képviselőtestület úgy döntött, hogy megszüntetjük a szerződést és a hátralevő munkálatokra újra kiírjuk a közbeszerzést, keresve egy másik kivitelezőt, amely képes lesz jövő esztendőben befejezni a félbehagyott épületnek a felépítését. Ezekben a hetekben azon dolgozunk, hogy a szükséges jóváhagyásokat megszerezzük a finanszírozótól, valamint lebonyolítsuk a közbeszerzést és remélhetőleg befejezzük időre az épület felépítését és átadását a rendeltetése szerint.

Bordás Enikő, polgármester

Napközi otthon gyerekek tevékenység közben

Dicsőség a magasságban Istennek és a földön béke a jóakarátú embereknek!

Ma, amikor az Úr Jézus földi születésnapját, a karácsonyt ünnepeljük, akkor elsősorban a békére gondolunk, arra az áldott békére, melyet Isten az angyalokon keresztül hirdettek meg, az első karácsonykor, minden nép és nemzet számára.

A szentírást kinyitva, a teremtés könyvében ezt olvassuk: „Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet. A föld pusztta volt és üres, sötétség borította a mélységeket, és Isten lelke lebegett a vizek fölött.” (Ter 1, 1–2) A teremtés kezdeté valóban szélcsend volt és béke, az egész világon.

Azonban ez a szélcsend, ez az Isten lelke általi béke, hamar békétlenségre változott. Amikor az első emberpár az engedetlenség bűne által megtörte, ezt a csendet, ezt az áldott békét. Amikor Ádám és Éva, elkezdett egymásra mutogatni és azon vitatkozni, hogy ki kinek adott a tiltott fa gyümölcséből. Elindult az a bűvös ördögi kör, amely azóta is tart és ott van, az emberiség életében. Ezt csak fokozta Káin és Ábel története, mely a békétlenség, az irigység és gyűlölet folytán a testvérgyilkosságba torkollott. Ma ez folytatódik a világunkban, amikor testvér-testvér ellen, nemzet-nemzet ellen harcol és háborúzik.

Gondoljunk csak bele, mi is ebben a bűvös ördögi körben futunk, amikor mindig másra mutogatunk, amikor mindig a másik ember a hibás, amikor mindig a magunk igazát keressük, amikor mindig eltoljuk magunktól a felelősséget. Nem beszélve arról, hogy ahol eljárunk oda szakadást, gyűlöletet és békétlenséget viszünk. Közben az Istent is eltoljuk ezzel magunktól, a szeretetinktől, embertársaiktól és így mi is eltávolodunk igazi önmagunktól. Tulajdonképpen kizárjuk magunkból teljesen a békét, Isten békéjét.

Az első karácsonykor az Isten, ezt a kezdetek kezdetekkor adott, áldott békét hirdeti meg az angyalokon keresztül a pásztoroknak és ez által az egész emberiségnek, amikor az angyalok ezt éneklék: „Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarátú embereknek!” (Lk 2, 14)

Az első karácsonykor ezáltal ismét visszatér a földre a béke, de látjuk nem mindenki számára és életében. Heródes a hatalmát féltve irigységből és gyű-

löletből megölet minden kétévtől lefele lévő elsőszülött fiúgyermeket Betlehemben. Ma is ropognak a fegyverek a szomszédunkban, a közel keleten és világszerte. Ma is sokan békétlenségben élnek. Hol a béke? Mikor lesz igazi béke a világban, a családokban, egyszóval bennünk? Egy biztos, ezt a békét nem kint kell keresnünk, hanem bent, a szívünkben, az életünkben.

Szent János evangéliumában találunk erre Istentől igazi választ és tartós megoldást, amikor ezt olvassuk és éljük: „Föllépett egy ember, az Isten küldte, s János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról. Az Ige volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít. A világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében, akik nem a vérnek vagy a testnek a vágyából s nem is a férfi akarataból, hanem Istentől születtek.” (Jn 1, 6–13)

Nekünk, akik ebben a korban élünk, akkor lesz igazán békés életünk és áldott békés karácsonyunk, ha egyszer s mindenkorra befogadjuk Istent az életünkbe, parancsai és törvényei szerint élünk. Amikor megtérünk, bűnbánatot tartunk, a békéért áldozatot hozunk és imádkozunk, a szentségekben élünk, az irgalmasság cselekedeteit gyakoroljuk. És ezt nem csak karácsonykor kell tennünk, hanem életünk minden napján. Ne a világtól várjuk a békét. A világ nem tud adni tartós békét, mert neki ilyen nincsen, amit olykor ad, csak fegyverszünet, nem igazi béke. Isten adja számunkra az igazi békét, amikor befogadjuk őt az életünkben, amikor hiszünk benne, amikor az evangélium szellemében éljük és alakítsuk az életünket.

Béke fejedelme, szentséges Istenünk,
Úr Jézus szent szíve, békéért esdeklünk!
Békét adj, szívünknek, békés családunknak,
Békét nemzetünknek, békét a világnak!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindenkinek:

Áldott karácsonyt és Békés Boldog Újesztendőt!

György Imre uzoni plébános

A remény zarándokai

Az idei karácsonyi írásom a jövő évi jubileumi évünk miatt inkább ismertető, buzdító jellegű lesz, hogy mindazok számára, akiket érdekel, és szeretnék jobban megérteni, átélni a Szent Év kegyelmi jelentőségét.

Minden Advent, minden egyes Karácsony az újakezdésről, a megújulásról szól. Adventben új egyházi évet kezdünk, mely egyházi év folyamán a Szentírás tanításával évről évre átéljük a Krisztus-misztériumot kezdve egészen a lelegejéről, a bűnbeeséstől, majd a Próféta által megígért Messiás-várásán át, a Megváltó születésén, életén és tanításán keresztül, az Ő szenvedése, megváltó kereszthalála és feltámadása, valamint a Szentlélek pünkösdi kiáradása által mintegy beteljesedik ez a misztérium, s végül az egyházi év utolsó vasárnapján, Krisztust, mint a világmindenség Királyát dicsőítjük, hálát adva a múltófélben lévő egyházi év kegyelmeiért.

Ez tulajdonképpen nem más, mint egy életen át tartó lelki zarándoklat, mely misztérium sorozat éveken át tartó megismerése és megélése kell, hogy jobb, keresztényibb emberekké tegyen minket.

Maga a jubileumi Szent Év is ezt szorgalmazza. És bár elsősorban a katolikusoknak szól, a megújulásra és a hitben való elmélyülésre szóló meghívás minden keresztényt arra hív, hogy kövesse Krisztus útját, és életét Krisztus tanításának fényében élje.

A „*Spes non confundit*” – „*A remény nem csal meg*” (Róm 5,5) kezdetű bullával 2024. május 9-én a Szent Péter bazilikában Ferenc pápa meghirdette a 2025-ös Szentévet. Az Egyház történetében ez a 27. rendes szentév lesz, amely 2024. december 24-én, a Szent Péter-bazilika szent kapujának megnyitásával kezdődik és 2026. január 6-án, a Szent Péter-bazilika szent kapujának bezárásával ér véget.

A 2025-ös jubileumi év különleges ajándék és lehetőség mindannyiunk számára, hogy lelki életünkben megerősödjünk, és közelebb kerüljünk Istenhez. Ferenc pápa a jubileumi év meghirdetésével – melynek mottója „*A remény zarándokai*”, arra hív bennünket, hogy a megújulás útjára lépjünk, és mélyüljünk el hitünkben, hivatásunkban. Ez az év egy olyan kegyelmi időszak, amely lehetőséget ad arra, hogy újra rátaláljunk Isten szeretetére, és megújítsuk ragaszkodásunkat, hogy zarándokúton járva erősödjünk a reményben.

Keresztény hívőként különleges felelősségünk, hogy Isten szeretetének és irgalmának hordozói legyünk a világban. A jubileumi évben meghívást kapunk arra, hogy felebarátaink iránti szeretetünket kinyilvánítsuk, és közösségeink lelki életét erősítsük. Használjuk ki tehát ezt a kegyelmi időt, hogy a megújulás velünk, bennünk és általunk történjen.

A Főegyházmegyénkben a gyulafehérvári székesegyház mellett még négy templomban lehet a jubileumi búcsúban részesülni. Ezek a templomok a következők: csíksomlyói kegytemplom, a kolozsvári Szent Mihály-, a marosvásárhelyi Keresztelő Szent János- és a brassói Szent Kereszt Felmagasztalása plébániatemplomok.

Mi tulajdonképpen a búcsú? A búcsú Isten színe előtt, a már megbocsátott bűnökért járó, ideig tartó büntetések elengedése részben vagy teljesen, melyet a katolikus hívő, aki megfelelően felkészült, és teljesítette a kiszabott feltételeket, elnyer az Egyház segítségével.

A hívek jubileumi búcsút nyerhetnek, ha egyénileg vagy csoportosan zarándokolva felkeresik a székesegyházat vagy az említett négy templom bármelyikét, és ott megfelelő időt szentségimádással és elmélkedéssel töltenek el, majd elimádkozzák az Egyház által előírt imádságokat; valamint azáltal is, ha lelkigyakorlatokon, népmisziókon vesznek részt.

Idősek, betegek, azok, akik gondozó intézményekben ápolnak másokat szintén elnyerhetik a búcsút, ha lelkileg egyesülnek a zarándokokkal, elimádkozzák az Egyház által előírt imádságokat

és más imákat a Szentév céljainak megfelelően, felajánlva Istennek szenvedéseiket és életük nehézségeit.

Fontos továbbá, hogy a hívek újra felfedezzék az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit, hogy segítséget nyújtsanak a rászorulóknak. A péntek bűnbánati jelentőségének újrafelfedezése, a böjt megtartása különösen fontos a jubileumi év szellemében.

Láthatjuk tehát, hogy lelkileg milyen gazdag jubileumi évnek nézünk elébe, amely hivatalosan december 29-én, Szent Család vasárnapján kezdődik. A lehetőség adott az újakezdésre, a megújulásra, a lelki felemelkedésre! Használjuk ki e kegyelmi időszakot, hogy valóban Isten kedves gyermekei lehessünk!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves „*Uzoni Hírlap*” olvasónak kegyelemben gazdag Áldott Karácsonyt és Boldogabb Új Esztendőt.

Ft. Nagy László-Eörs,
szentivánlaborfalvi plébános

József Attila Tél

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
hogy megmelegednének az emberek.
Ráhányi mindent, ami antik, ócska,
csorbát, töröttet s ami új, meg ép,
gyermekjátékot, – ó boldog fogócska! –
s rászórni szórva mindent, ami szép.
Dalolna forró láng az égig róla
s kezén fogná mindenki földijét.
Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
hisz zuzmarás a város, a berek,
fagyos kamrák kilincset fölszagatni
és rakni, adjon sok-sok meleget.
Azt a tüzet, óh jaj: meg kéne rakni,
hogy fölmelegedjenek az emberek!

Disznóvágási szokások Uzonban

Amint az időjárás télire fordult, november végén és decemberben megkezdődött a disznóvágás a mi falunkban is. Általában a karácsonyi ünnepekre már levágta mindenki, vagy a csonka héten (Karácsony és Őszentendő napja között).

Ritka volt az az uzoni porta, ahol nem vágta disznót, mert még a leg-szegényebb emberek is tartottak egyet télire. Valamikor kora hajnalban, amikor alig pitymaladott jöttek a fogók és a mészáros. A fogók a szomszédok vagy a közeli rokonok voltak. Azelőtt való nap szüleim már mindent előkészítettek, sót, borsot, paprikát, vagy lábasokat, vándlingokat, zsírolvasztó fazakakat, tekenőt a szalonnának, törőket, fazakat a vérnek, fakanalat a zsírolvasztáshoz. Nem volt kapkodás, fejetlenség, mert ez egy komoly munkanap volt, minden úgy kellett menjen, mint a karikacsapás. A köményes pálinkát is idejében megvegyítették, hiszen ez az ital elmaradhatatlan kelléke volt a disznóölésnek. A pálinkaivás is egy szertartás volt, annak is megvolt a módja és ideje.

Az én kisgyemekkoromban a disznóvágók a következők voltak: Buzsi János (Buzsi tátá), Szabó Miklós, Buzsi Ignác, Bukur János, Szakács Dávid, Váncsa Sándor, idős Fám Gyula, ifjú Fám Gyula, Bodali József, Imreh József, Tarcsi Lajos és még mások is, akikre már nem emlékszem. Jelenleg Szabó Ignác (Pici) vág disznót, növendéket, borjút kitűnő szaktudással, mindenki nagy megelégedésére. Valamikor a disznóölő 2 kg húst kapott munkadíjban, most pénzért vágják le az állatokat.

A tél hagyományos disznóölő, lakodalmaszó, bálozó időszak. A disznóvágás valóságos családi ünnep volt, még az iskolából is elkéztünk akkor nap és szívesen elengedtek a néhai pedagógusaink.

Ezen bevezető után, rátérek a tulajdonképpeni disznóölés leírására. Amint már említettem, 4-5 óra tájban jöttek a disznót megfogni és megölni azok, akiket hívtunk. Általában a gazda sohasem vágta le a sajátját, mert

sajnálta, hiszen ő nevelte, babusgatta egész áldott esztendőben.

A háziasszony pálinkát töltött mindenkinék, s azután a disznót megköték, kivezték az udvarra, a mészáros pedig egy gyors szurással elintézte. Igyekeztek mindig, hogy ne kinlódjon a szegény állat. A véres tálba a ház asszonya sót tett, s abba fogta fel a vért a véres hurka elkészítéséhez. Miután a szegény pára kiadta a lelkét, a háziasszony bemegy a vérrel, a férfiak pedig a disznót a hasára fordítják, következik a pergelés a jól előkészített, felrázott szalmával.

Általában búzaszalmával vagy rozsszalmával perzseltek. A szalmát a disznó fejénél gyújtja meg a mészáros, majd forgatva perzselik addig, amíg nincs befejezve. Ha nagy a hideg, töltnek egy-egy pohárka pálinkát, de mindig csak mértékkel, nehogy részegség legyen a vége.

A perzselés után jön a forróvíz, leöntik, hogy puhuljon meg a bőre. Ezután gyökérkefével tisztára kell surolni, majd késsel lekaparni az egész állatot.

Az így előkészített, megtisztított disznót kezdik „felszedni”, vagyis megkezdődik a bontás, majd a feldarabolás. Nálunk Uzonban általában a hát megbontásával kezdődik a munka. A gerincoszlop mellett lefejtjük kétoldalt a hátszalonnát együtt a hosszúhússal. A bordákat fejszével levágjuk kétoldalt a gerincről, orjáról, azután az orját ki kell emelni a disznóból, a farkánál fogva a fejrel együtt kiemelődik. Az orját a fejből el kell választani, fejszével levágódik, majd a fejet kettéhasítjuk s kivesszük az agyát, amit be kell vinni. A fejet ezután hideg vízben lemoszuk s a cseber szélére téve hagyjuk, hogy lecsepegjen. Ki kell venni a tüdőt, szívet, nyelvet együtt s ezt odateszik főni a hurka elkészítéséhez. A nyelősőre bogot kell kötni s a hasüregben levő szerveket is ki kell emelni egy tálba. A májat, vesét, lépét szintén be kell vinni, hogy tegyék oda főni hurkának.

Most már nem tartjuk meg a belet, mert lehet kapni az üzletben. Régen a ganyédomb szélén megmosták a bél-

sártól, s azután meghurolták. Ez egy nagyon precíz munka volt és időigényes, de mindig került valaki, aki ezt elvégezte.

A kiterített disznóról a combokat vágják ki, majd az állát, a nyúlát, az oldalast és ezután a megmaradt szalonnát osztályozzuk: toka-, has és hátszalonna. Van, aki a nyúlát leveszi a hátszalonnáról és türthúst készít, mások császárhúst készítenek. Mikor a disznó bekerül a házba, kezdődik a besózás. Első a szalonna besózása. Időközben oda van téve a lesipecsenye, főleg a lapockáról. Mire a sózás és feldarabolás megtörténik, a hús is meg kell süljön s kezdődik az ebéd. A szalonnát hat hétig szoktuk pácban tartani, foghagyma, bors, sólé. Közben meg kell forgatni hetente, s azután mehet csak a füstre.

Amikor már minden a helyére került, kezdődik az ebéd, amelyre mindenki végez már a munkákkal. A sült húst egy nagy, régi ércclábosban sütjük, melléje céklát, hagymát, uborkát szoktunk enni friss kenyérral. Ezt is egy pohár pálinkával kezdjük, majd az ebéd után egy pohár bor vagy sör a kínálmáció.

Elfelejtettem írni, hogy az evés megkezdése előtt a házigazda és a mészáros áldást mondanak „Adja a jó Isten, hogy egészségben tudják használni s minden évben ismételjük meg ezt a szép téli hagyományt”. Az ebéd alatt főleg a disznóról szoktak beszélgetni. Azután elszedik az asztalt s kezdődnek a nagy délutáni munkák, amelyek sokszor estig is eltartanak. Mivel sokan vagyunk, ilyenkor mindenki odaáll s végzi a feladatát, ahogy a háziasszony irányítja. Felvágjuk apró kockára a zsírnakvalót s egy 20-25 literes fazékban berakjuk. A zsírolvasztást mi mindig vasárnap szoktuk elvégezni, mert ez is nagy odafigyelést igényel. A hurkának valót kiszedjük s miután kihült, megtisztítjuk az erektől s felvágjuk. Külön van téve a májasnak, s külön a véresnek való adagot. A kolbással kezdődik, s utána jön a májas, majd a véreshurka töltése. Közben fő az agyasleves vagy tormás a vacsorához.

Fiatalasszony koromban nagybátyám Imreh József kovácsmester vágta a disznóinkat. Vigkedélyű ember volt, sokszor végigénekelte a munkát, mert jobb volt a hangulat. Főleg régi katonanótákat énekelte úgy mint a Vársárhelyi kaszárnya:

Az egyesbe magam vagyok bezárva,
Órmester úr, nyissa ki,
Vagy az ajtót sarkig rugom ki,
Hadd lássam a babámat
Babám szívét ne epossza a bánat.

Egy másik kedvenc éneke a következőképpen szólt:

Megy a vonat béfelé
Bé Románia felé
Rukkolnak a székelyek
A 18 évesek
Viszik el katonának

Dumnezos Istenem
Mit kellett megérnem
Bocskor van a lábamon
Tetű mászik hajamon
Sirathat a galambom.

Talán már sokan el is felejtették, hogy a disznóvágás úgy szép, ha jó a hangulat s nem veszekedünk semmiségek felett.

Este megettük a tormást, utána süttöttünk hurkát, kolbászt, elmosogattunk s mindenki pihenni tért.

A kostolót édesanyám s nagyanyám felcsomagolta a segítő asszonyoknak, de másnap reggel a testvéremmel Irmikával indultunk elhordani a kostolókat. Első volt a tanító nénim, Deák Margit, akit nagyon szerettünk és tiszteltünk, de vittünk az óvónéninek, távoli rokonoknak, kb. 10-12 helyre. Kaptunk ajándékba cukorkát, szép zsebkendőt, szappant, valamivel mindenki viszonzta a finom kostolót. Aztán vissza is küldtek a rokonok, amikor ők is disznót vágta.

Soraim végeztével

**kívánok sok jó disznóölést,
boldogságot, egészséget és Kellemes
Karácsonyt mindenkinék!**

Ambrus Lászlóné Imreh Anna

Meleg ebéd program Uzon Község minden tanintézményében

A szeptember 9-én megkezdődött új tanévben a község minden iskolás és óvodás tanulója számára ingyen meleg ebédet tudtunk biztosítani. Az étkezés finanszírozása egy kormányprogramon keresztül valósulhatott meg, amely már egy ideje működött néhány településen, és nagy örömeinkre, az idén Uzon Község is bekerülhetett az *Egészséges ebéd* című projektből részesülő önkormányzatok közé.

A napi három fogásból álló ebédet (leves, főétel és gyümölcs) egy szépszentgyörgyi cég szállította a gyerekek számára. A menü összeállítását dietetikus szakember végezte, aki figyelembe véve a megfelelő kalória mennyiségeket és ételféleléseket, szakszerűen előre megtervezte a gyerekek számára előállítandó ételek listáját. Az ebéd fogásai külön hermetikusan zárt csomagolásban érkeztek

Lisznyói gyerekek ebéd közben

azért, hogy a gyerekek akár az osztályterekben is kényelmesen elfogyaszthassák azokat, nem lévén lehetőség minden tanintézményben külön erre a célra kialakított helyiségek létrehozására.

Ennek a programnak a szépséghibája, hogy a 2024-es évben, az állami költségvetésből erre a célra kiutalt összeget, csak folyó év végéig használhatjuk, így 2025 januárjában már nem lesz állami támogatás erre a szolgáltatásra. Ha a helyi önkormányzat nem talál majd valamilyen más pénzforrást erre a célra, akkor az étkeztetés egy ideig szünetelni fog, mindaddig amíg a jövő esztendei állami költségvetést jóvá nem hagyják és újra kiutalják a közigazgatási egységek számára a megfelelő összeget.

Családunk az otthonunk...

„Nem ott van az otthonod, ahol ismered a fákat,
hanem ott, ahol a fák ismernek téged.”
(közmondás)

Gyorsan változó világunkban egyelőre az még állandónak látszik, hogy a karácsony a szeretteink köré épül, hisz az a család ünnepe. Az otthon és a család a mi fészünk, életünk középpontja -a tengely, amely körül mindennapi tevékenységünk forog. Legyünk akár gyermekek vagy felnőttek, az otthon és a család az a környezet, ahol a világon a legjobban kell éreznünk magunkat. A lisznyói iskolában, ami a „mi” második otthonunk, az ünnephez közeledve, egy csoportos beszélgetés alkalmával, arról beszélgettünk, hogy kinek mi jut eszébe a családról és az otthonról. Érdekes meglátások születtek, mindenki más-más gondolattal szolt hozzá a témához. A beszélgetés végén arra a következtetésre jutottunk, hogy hasonló vagy éppen azonos kifejezések kerültek a család és az otthon köré. Igen, mert az otthon ott van, ahol a család. Kívánom, hogy az otthoni tűzhely melege minden családban égjen!

Áldott Ünnepet kívánok!

Váta Gyöngyvér tanítónő

Élmény beszámoló a csorvási nyári táborról

A nyári tábor első napján megérkeztünk a kastélyba, a táborvezetők már vártak minket és barátságosan fogadtak.

Megismerkedtünk a többiekkel akik a táborba voltak.

A programok nagyon jók voltak: kézműves foglalkozás, a gyulai strandon és biciklizni is voltunk, az ételek is finomak voltak.

Az ilyen élmények összekovácsoltak minket és barátságok születtek, amelyek a tábor után is megmaradtak.

A tábor végén korán keltünk és összekapakoltunk, majd indultunk haza.

Összességében ez a nyári tábor nem csak szórakozás volt, hanem rengeteget tanultam is a csapatmunkáról, barátságról és Magyarországot is jobban megismertem.

Nagyon köszönöm, hogy a táborba mehettem!

(Béres Otília VII. B osztály)

Nagyon jól telt jól éreztem magam, a vonatkozás egy kicsit hosszú volt, de amikor megérkeztünk nagyon jól fogadtak, szereztünk új barátokat. Csorvás nagyon szép hely, sokat kirándultunk, múzeumot látogattunk és voltunk az 100 éves cukrázdába Gyulán. Nagyon hamar el telt és a végén szomorúak voltunk, hogy jövünk haza! Remélem, hogy még fogok találkozni a csorvási barátokkal. Köszönöm, hogy megszervezték és részt vehettem!

(Bukur Kincső VII. B osztály)

Barbara vagyok és nyáron a táborban én is részt vettem Magyarországon. Nagyon jól telt, sok szép helyet és érdekes dolgokat ismertem meg. Lettek jó

barátaim akikkel mai napig tartom a kapcsolatot. Örülök, hogy részt vehettem a táborban. Sok szép dolgot tapasztaltam, amikre egy egész életen át emlékezni fogok! Hálás vagyok, hogy részt vehettem ebben a táborban!

(Mihály Barbara VII. B osztály)

Ez tábor egy nagyon jó élmény volt.

Nagyon sok barátot szereztem és sokat is voltam velük. Amikor elmentünk fürödni az volt a legjobb élmény, mert megtanultam jó úszni, mivel segített egy lány. Rengeteget kacagtunk, mert sok vicces dolgot csináltunk.

Én magyaráztam nekik a székely szavakat, mert nem értettek csak párat. Hazafelé a vonaton is a táborról beszélgettünk, majd mind elaludtunk a fáradtságtól.

Ez egy felejthetetlen élmény volt számomra és köszönöm, hogy ott lehettem.

(Barabás Botond VII. B osztály)

Felújítottuk a központi park és a református templom körüli kerítést

Közel 15 éve már annak, hogy az uzoni központi parkot az akkori polgármester, dr. Ráduly István vezetésével az önkormányzat felújította. Az akkori munkálatok során többek közt megépült egy hármasszékelykapu, amely azóta is Uzonnak a jelképes bejáratát képviseli, valamint az egész parkot és a református templom előtti teret körbevevő rusztikus kerítés, szemetesek, fémoszlopú lámpatestek stb. Mindezen elemeken már ugyancsak meglátszott az idő vasfoga és mindenképpen szükségszerűvé vált ezeknek a restaurálása ahhoz, hogy még egy ideig a parkunknak a díszítő elemei maradhassanak.

Mivel találtunk egy lelkiismeretes és a munkáját szerető restaurátor párt, megbíztuk őket, hogy végezzék el a felújítá-

si és a szükségszerű rendbetételi munkálatokat a kerítésen, padokon és lámpatesteken egyaránt. A járókelők biztosan többször látták az idei nyár és az őszi folyamán azt a mestert és a kedves párját, akik szorgalmasan csiszolgatták és festették a kerítés elemeit és a parki bútort az egyes részeit. Ebben az évben sikerült restaurálni a kerítést, a szemeteseket és a lámpatesteket, jövőben pedig terveink szerint szeretnénk folytatni elsősorban a nagy székelykapuval és a települések bejáratánál levő ugyancsak székely motívumú bejáratot táblákkal.

Bordás Enikő,
polgármester

SZENTELT IDŐ

Nehéz a Karácsonyról beszélni vagy írni! Mondani valamit újat, eredetit, ami nem érzélgős és hamis, vagy éppen – a saját érzelmeinktől való oktalan védekezés-ként – rezignált, sőt cinikus. Olykor, ha nehezen jönnek a gondolatok és már sokáig ültem az üres képernyő előtt, ihlető idézetet keresek a citátumokban oly gazdag interneten. Hát most nem igazán találok. Még az általam oly nagyra becsült Gabriel García Márquez is cinizmussal álcázza érzelmeit: „Ha van valami a világon, amit utálok, hát azok a kötelező ünnepek, amiken az emberek sírva vigadnak, utálok a tűzijátékot, a bárgyú karácsonyi énekeket, a krepp-papír girlandokat, amiknek semmi közük ahhoz, hogy egy kisdéd kétezer-ötszáz évvel ez előtt egy nyomorúságos istállóban megszületett.” Nem hiszem, hogy ebben igaza lenne! Ám az elcsépett, olcsó, vásári, érzélgős, semmitmondó gondolatok tömkelegét sem hiszem el. Marad hát a jó öreg Shakespeare, ő bezzeg tudott írni:

*Mondják, valahányszor az idő közelg,
Melyben Urunk születését innepeljük,
Egész éjjel zeng e hajnal-madár;
S hogy akkor egy se mer mozdulni szellem;
Az éj ártalmatlan; planéta nem ver,
Tündér nem igéz, nem bűvöl boszorkány,
Oly üdvös, oly szentelt azon idő.*

Azonban mostanában jól láthatóan és érezhetően, a planéta nem szűnik verni és a boszorkányok sem szűnnek meg bűvölni. Iyenformán a mai vérzivataros, békétlen, nyugtalan világban nehéz békéről beszélni, és ha nem is hisszük el teljesen, mert nehéz és rossz lenne elhinni, amit egyes balga bölcsek állítottak, hogy Isten meghalt, azért sokan és sokszor érezzük úgy, hogy Isten elfordította tőlünk a fejét. Ugyanakkor gyakran gondolok arra, milyen is lenne a világ a Karácsony nélkül?! Egész évnnyi hajsza, versengés, megélhetési önzés - pillanatnyi megállás, elmélyülés, önvizsgálat meg némi szeretet nélkül? Anélkül a pillanat nélkül, amikor a világ szinte megáll, és – ha csak egy éjszakára is – minden a helyére kerül. Amikor úgy érezzük, hogy összhangzó rend van a világban és a mi lelkünkben is. Összecsendül a lelkünk a teljességgel! Úgy érzem, hogy Krisztus már önmagában a megszületésével megváltotta a világot!

És ezért érzem hitelesen vigasztaló gondolatnak Fabiny Tamás evangélikus püspök szavait: „Ne ijedjünk meg, ha azt érezzük, hogy a világ távolodik az Istentől. Karácsony üzenete, hogy Isten közeledik a világhoz.” Ennek a közeledésnek a fuvallata érint meg Karácsonykor, amely végre a megállás, az elmélyülés pillanata. Amikor nem árt megfontolni Temesi Ferenc intését: „Meg kell tanulnunk a karácsonyt, ha annyi mást elvesztettünk is az évek sodrában, tündökljön ez az ünnep a régi fényben, bármennyi kétely is támadt ránk útközben..”

Hát ki ne tudná feledni bármiféle kételyeit, legalább egy időre, különösen Karácsony este a székelyeknél?! A templomba vonuló székely férfiak és asszonyok énekei, a házakat kezükben tartott csillaggal végigbetehető gyerekek - mind-mind részei az ünnepi mozaiknak. Erdélyben nemcsak látom a telet, hanem érzem is: a levegő frissességében, a havakat hozó hideg szél simításában, a kürtöskalács illatában. És hallom a tél különös szimfóniáját: a hargitai fenyvesek sejtelmes suttogását, a roppanó hó hangját a csizmák alatt, a fákra telepedő dér recsenését.

A Karácsony a visszatérés ideje: vissza a gyökökhez, a csendhez, a közösséghez és önmagunkhoz. A Karácsony valahol túl van a díszeken, a fényeken és az ajándékokon. A Karácsony olyan, mint egy el nem halványuló festmény: rétegei vannak, amelyek minden évben új értelmet nyernek. Az ünnep egyszerre a múlt emlékezte, a jelen boldogsága és a jövő reménye. Hát tanuljuk újra a Karácsonyt, az adventi tanulmányokban van egy kis időnk rá!

Beke Mihály András

H. C. Andersen A kis gyufaárus lány

Kegyetlen hideg volt, hullott a hó és már sötétedett; az esztendő utolsó napját mutatta a nap-tár. A kemény hidegben egy szegény kislány járta a sötétedő utcákat, hajadonfótt és mezítláb.

Amikor elindult hazulról, még volt papucs a lábán, de annak nem sok hasznát vette. Mert a papucs nagy volt, igen nagy – az édesanyja hordta valamikor –, s ahogy két arra vágatott kocsi elöl a járdára ugrott, egyszerre maradt le a lábáról mind a két papucs. Az egyikkel egy suhanc szaladt el - azt mondta, majd bölcsőnek használja, ha megházasodik, a másikat pedig meg se találta a szegény kislány.

Mezítláb járta hát az utcákat, és kicsi lábát kékre-vörösre csípte a kegyetlen hideg. Rongyos kis kötényt összefogta: egy halom kénese gyufa zörgött benne, egy skatulyát meg a kezében szorongatott. Egész álló nap hiába kínálgatta portékáját, egy szál gyufát se vettek tőle, és alamizsnát se adott neki senki: Éhesen és hidegtől reszketve vánszorgott tovább; szívszakasztó látvány volt szegény. Csillogó hópelyhek tapadtak szépen göndörödő, hosszú szőke hajára, de nem is gondolt vele.

Az ablakokból ragyogó világosság és sült liba pompás jó szaga áradt ki az utcára, hiszen ünnep volt, szilvesztereste. A szegény kis teremtesnek folyton csak ez járt az eszébe.

Behúzódott egy zugba, egy kiszögellő ház sarka mögé, s maga alá húzta csupasz lábát. Ott még jobban didergett, majd megvette az isten hidege, de hazamenni nem mert, hiszen egész nap egy garast se keresett, s az apja biztosan veréssel fogadná. Különbön otthon se jobb, padlásszobájukban farkasordító hideg van, a tető hasadékain besüvít a szél, hiába tömték be szalmával meg ronggyal a nagyobb réseket.

Már egészen meggémberedtek a kis ujjai. De jó lenne egy szál gyufa, csak egyetlenegy szál! Ha kihúzna egyet a skatulyából, odadörzsölné a falhoz, s meggyújtaná, a lángjánál megmelegíthetné a kezét! Végre rászánta magát, s meggyújtott egy szálát. Milyen vidáman sercent, s hogy lobogott a lángja! Fényes volt és meleg, mint a gyertyaláng, s a kislány boldogan tartotta fölébe a kezét.

Csodálatos láng volt az! A szegény kis gyufaárus lány úgy érezte, mintha szép réztetejű, rézcsövű vaskályha előtt ülne - olyan jó volt nézni a tüzet, olyan jólesett melegedni mellette! Már a lábát is kinyújtotta, hogy átjárja a meleg, de abban a pillanatban kilobbant a gyufaláng, eltűnt a vaskályha, s a kislány ott ült a hideg falszögletben egy gyufacsonkkal a kezében.

Elővett egy másik gyufát, meggyújtotta. Odahullt a fény a falra, tenyérynvi világosságot vetett rá, s azon a helyen átlátszó lett a fal, mint a tiszta üveg: a kis gyufaárus lány beláthatott a szobába. Hóféhér terítővel letakart, nagy asztal állt odabenn, finom porcelán edények csillogtak rajta, s a közepén aszalt szilvával meg almával töltött sült liba illatozott. S ami a legcsodálatosabb volt: a sült liba egyszer csak kiugrott a tálból, s késsel-villával a hátában, bukdácsolva indult a kislány felé. De jaj, megint ellobbant a gyufa lángja, s nem látszott más, csak a pusztá, hideg fal.

Újabb gyufát gyújtott: fényénél gyönyörű szép karácsonyfát látott, még szebbet, ragyogóbbat, mint amit karácsony este a gazdag kereskedő szobájában, amikor belesett az üvegajtón. Ott ült a fa alatt, s nézte a száz meg száz gyertyát az ágak hegyén, a tarka díszecskéket, amiket eddig csak kirakatban láthatott. Már nyújtotta a kezét, hogy levegyen egyet, de akkor megint kihunyott a csepp láng, és a sok karácsonyi gyertya lassan a magasba emelkedett, föl egészen az égig, s ott csupa tündöklő csillag lett belőle. Egyszer csak kivált közülük egy, s lehullott; ragyogó fénycsíkot hasított a sötét égen.

– Valaki meghalt! – mondta a kislány; emlékezett rá, hogy a nagyanyja, az egyetlen, aki jó volt hozzá, s aki már rég meghalt, egyszer azt mondta „Valahányszor lehull egy csillag, egy lélek áll az isten színe elé.”

Megint odadörzsölt egy szál gyufát a falhoz, s egyszerre nagy világosság támadt körülötte. A tiszta fényben ott állt rég halott nagyanyja, és szelíden, hívogatóan nézett le kis unokájára.

– Nagyanyó! - kiáltott föl a kislány. – Nagyanyó, vigyél magaddal! Tudom, hogy itthagysz, ha a gyufa végigég, eltűnsz, mint a meleg kályha meg a sült liba, meg a gyönyörűséges szép karácsonyfa! Ne hagyj itt, nagyanyó!

És gyorsan a falhoz dörzsölt egy egész csomag gyufát, hogy marassa a kedves nagyanyót; a sok gyufa olyan fényességet árasztott, mintha a nap sütött volna. A nagyanyó sohasem volt ilyen szép, ilyen erős. Karjára emelte a kislányt, s felemelkedett vele; magasra, igen magasra, ahol nincs hideg, éhség, félelem, ahol csak öröm van és fényesség.

A hideg reggelen ott találták a kis gyufaárus lányt a házsögletben: kipirult arca mosolygott, de élet már nem volt benne, megfagyott a csodákkal teli éjszakán. Ott feküdt a halott gyermek új esztendő reggelén, körülötte egy halom gyufáskatulya és sok-sok elégett gyufaszál.

– Melegedni akart szegényke! – mondták az emberek. Nem tudta senki, mennyi gyönyörűséget látott, s milyen fényesség vette körül, amikor nagyanyja karján mindörökre elhagyta ezt a sötét világot.

Karácsonyi vásár és ajándékosztás

Már jó néhány éve annak, hogy karácsony közeledtével, Uzon Községben a helyi önkormányzat gyűjtést szervez és megajándékozza a község gyerekeit, valamint a 75. életévüket betöltött idős személyeket/családokat és a nehéz életkörülmények közt élő személyeket. Ilyenkor megszólítjuk azokat a cégeket, intézményeket, természetes és jogi személyeket, akikkel az adott év folyamán valamilyen kapcsolatban állunk, hogy anyagi támogatással járuljanak hozzá ezen cselekedetünkhöz, együtt tegyék szebbé és boldogabbá a karácsonyt a fent említett személyek számára.

Az idén is kerültek olyan jószívű adakozók, akik a felkérésünknek eleget téve, biztosították az anyagiakat a karácsonyi ajándékoknak a beszerzésére, így újra több mint 500 élelmiszercsomagot állítottunk össze és eljuttattuk azokat még karácsony előtt az arra jogosult személyekhez. A gyerekeknek szánt ajándékok kiosztását Karácsony apó gondjaira bíztuk, aki majd gondoskodik arról, hogy minden, a község óvodáiban és iskoláiban tanuló gyerek megkapja a saját ajándékát.

A 2023-as karácsonyi vásár

Karácsony apó idén, a karácsonyi vásárunk legvégén, december 21-én, 17,00 órakor fog megérkezni a polgármesteri hivatal előtti központi parkba, miután meggyújtottuk majd az utolsó, negyedik gyertyát az adventi koszorúnkon és az iskolás gyerekek is előadják az erre az alkalomra betanult előadásukat. Kíváncsian várjuk, hogy az idén majd milyen meglepetésben lesz részünk, milyen járművel és milyen kísérettel fog megérkezni hozzánk a kedves apó. Felkértük az iskolás gyerekeket, hogy az iskolában saját kezűleg készítsenek olyan díszítő elemeket, amelyeket felteszünk majd a parkban felállított karácsonyfára.

A karácsonyi vásárt második alkalommal szervezzük meg Uzonban, amely az idén december 21. és 22. között zajlik a központi parkban, az erre az alkalomra felállított kis faházikókban, amelyeket a helyi Total Románia cég támogatása révén kapott a község ajándékba. A vásár résztvevői újra a településeinken működő és tevékenykedő szervezetek, egyesületek lesznek, akik ez alkalommal is kiállítják és kínálják a saját házi termékeiket, ajándéktárgyakat és édességeket, finomságokat egyaránt. A programok közt lesznek különböző zenés műsorok a helyi óvodások és iskolások előadásában, a lisznyói nőszövetség előadásában, a fúvós zenekar fellépése, gitárzenekar előadása, istentisztelet, adventi gyertyagyújtási ünnepség, valamint Karácsony apó fogadása és ajándékosztás a gyerekeknek. Várunk mindenkit szeretettel!

“Karácsony nem az ész, hanem a szív ünnepe. És a szív érzi, hogy azok is ott állnak veled a karácsonyfa körül, akiket a szemeddel nem látsz, és az eszeddel nem hiszel.”

Müller Péter

A Kovászna megyei prefektúra munkaközössége nevében, áldott, örömben gazdag karácsonyt és boldog új esztendőt kíván

**dr. Ráduly István
prefektus**

Őszi vásár a központi parkban – tökf faragás, termékkiállítás, szakmai előadások

A vidéken élő emberek számára egy fontos időszak az ős, ugyanis az a betakarítást, az egész évi munka gyümölcseinek a learatását, begyűjtését, a télire való elraktározását, valamint értékesítését jelenti sokak számára. Vidéken általában, minden háztartásnál van egy kis zöldségeskert, néhány gyümölcsfa, háziállat, mindaz, ami szükséges egy család számára. Hiszen milyen jó az, amikor a megterített asztalra az elkészített ebéd nyersanyagai a saját termésünkből kerülnek ki, nemcsak elégtétel, hanem egészséges táplálék is.

És így van ez Uzon Községben is, ahol a gazdák és a gazdasszonyok egész évben azon dolgoznak, hogy a tavasszal elültetett magokból/palántákból, ősszel gazdag termést gyűjthessenek be. Hiszen tudják azt, hogy *Ki, mint vet, úgy arat*. Igen, ha gondosan és elég felelősségteljesen végezzük az egész évi munkánkat, akkor az eredmény sem marad el, így a befektetett idő és energia megtérül, gazdag termést adva nekünk.

A 2024-es Uzon Községi Termés Nap megrendezésére október 19-én került sor, az esemény célja pedig az volt, hogy a hagyományokat folytatva, újra öszszegyűjtsük és megmutassuk, nemcsak a különböző szebbnél-szebb terméseket, hanem a közösségünk összetartó erejét is, ugyanis az eseményen az egyéni termelők és kiállítók mellett, jelen voltak a különböző egyesületek, nőszervezetek a község minden településéről. A látogatók megcsodálhatták az uzoni mezőgazdászok termésének bemutatóját, a helyi kézművesek különböző ajándéktárgyait, valamint a szorgos háziasszonyok által elkészített termékeket, a dzsemeket, lekvárokat, savanyúságokat, édességeket és díszítványokat egyaránt.

Ugyancsak megtalálhatóak voltak a hagyományos ízű, jellegzetes helyi élelmiszerek, a pityókás házikenyér és a finom kürtőskalács is. A délelőtti folyamán ezekről a termékekről és még sok más mezőgazdasági témáról is hallhattak szakmai előadásokat az érdeklődők.

A délután fénypontja, a már harmadik alkalommal megszervezett és a gyerekek által oly közkedvelt töklámpás faragás volt. Közben arcfestés és állatsimogató, valamint dokumentumfilmvetítésen és Evilági koncerten is részt vehettek a jelenlevők. Az elkészített töklámpásokkal való felvonulás után, az estét pedig egy kicsiknek és nagyoknak egyaránt kecsegtető táncházzal zártuk. Az események fő szervezője Uzon Község Polgármesteri Hivatala volt, közreműködött az uzoni IMUK Egyesület, az Agrosic Egyesület, a Székely Gazdaszervezetek Egyesülete, valamint támogatóink voltak a Kovászna Megyei Művelődési Központ és Kovászna Megyei Tanácsa.

Bordás Enikő, polgármester

A tűz zsoldosai

Néha fellobban egy szikra és hatalmas lángoló tüzet éleszt. Mi aggódva halljuk a tűzoltó autók hangjelzéseit és féltő figyelemmel kísérjük, találgatjuk, vajon merre tartanak, kire sújtott a balsors?!

Talán kevesen kérdezik, hogy kik lehetnek ezek az elkötelezett férfiak, akik, ha szól az oltásra, segítségre hívó riasztás, pillanatokon belül tetterre lépnek, a szerencsétlenség helyszínére sietnek,

hagyva személyes elfoglaltságukat, magánügyeiket?

Vajon mi a bére az önkéntes tűzoltónak, mi ösztönzi arra, hogy idejét, életerejét mentésre áldozza, hogy vásárra vigye bőrért, ha a helyzet úgy kívánja?

Mi Uzonban és környezetében élvezzük az ön-

kéntesek szolgálatát, akik megérdemlik, hogy hálával méltassuk, köszönjük és bátorítsuk tevékenységüket.

Immár 126 éve, 1898-ban született az első Uzoni Önkéntes Tűzoltó Egyesület, és az Osztrák–Magyar Monarchia alatt kitartóan működött.

Átvészelte a politikai átrendeződést és kitartott 1940-ig. Az 50-es években újra feléled és 1989-ig aktív, majd 1995-ig erejét veszti.

A következő években új, lelkes fiatal tagokkal bővül a csapat és 2004 után, Sípos János parancsnokkal és dr. Ráduly István polgármesterrel friss lendületet kapnak és ma is lelkesen működnek.

Sípos János 1989 után Sepsimagyaróson alapított sürgősségi legénységet, 5 év után az uzoni alakulathoz került és átvette a vezetői tisztséget. Több év munkájával, az Uzoni Polgármesteri Hivatal és külső támogatók segítségével egy korszerű, hatékony felszereltségű legénység siethet a bajba jutott lakosság menekítésére.

Jelenleg a csapatot húsz tag erősíti:

Darócz Attila, Császár Attila, Darócz János, Darócz Kristóf, Gajdó László, Rab János, Rab Zsolt, Kómíves Attila, Mihály Attila, Sípos Mihály, Szabó Norbert, Pakucs Roland, Szócs Benedek, Pakucs Tamás, Ticusan Gheorghe, Bagoly József, Gál Ignác, Zoltáni Ernő, Kovács Gábor és Sípos János.

Volt időszak, amikor az uzoni focicsapat tagjából is verbuváltak legénységet, Száfta Szabolcs, Deák

Róbert és Zsiga Sándor képességei is hozzájárultak a szakmai elismerést bizonyító, sok-sok tróféához.

Sípos János, bevallása szerint, már diákkorában elhívást érzett, a katasztrófavédelmi, a tűzoltói segítségnyújtásra, így hálás lehet a sorsnak, hogy vágyát megélhette, de most már szeretné a fiatalabb korosztályú, Szócs Benedekre bízni a csapatvezetést. Köszönjük eddigi áldozatos szolgálatukat, és kívánjuk, hogy azt az egyetlen tüzet, ami a szívükben ég, a közösség szolgálatáért, soha ki ne oltsák!

Áldott, karácsonyt minden tűzoltónak!

Sánta Ferenc

Környezetvédelmi Alapból finanszírozzák a gázvezetés további munkálatait

Egy község gázvezetési munkálata nem kis időt igényel, főleg abban az esetben, ha több mint 53 kilométer vezetékről, 1846 darab egyéni fogyasztói rácsatlakozásról, utak, vasút és folyóvizek alatti átfúrásokról, valamint az országos fővezetékre való rácsatlakozásról beszélünk, amely a községtől 7 kilométer távolságra található.

Mindamellet, hogy a finanszírozási szerződést még 2021-ben aláírtuk, a hosszús tervezési, előkészítési és engedélyezési folyamatok miatt, a munkálatokat csak 2023 nyár végén tudtuk elkezdni. Így a kivitelezőnek semmi esélye sem volt arra, hogy a munkálatokat 2023 év végéig befejezze. Az addig elvégzett munka mennyisége kb. 50%-ot jelentett, amit ki is fizettünk az érvényes finanszírozási szerződés alapján európai uniós forrásból, azonban a hátramaradt munkálatokra újabb finanszírozásra volt szükségünk. Több más településhez hasonlóan, Uzon Község is ígéretet kapott a kormánytól, sőt kormányrendelet is megjelent a Hivatalos Közlönyben arról, hogy a Környezetvédelmi Alapból fogják tovább finanszírozni a gázvezetési munkálatokat. Sajnos, a 2024-es évben még nem sikerült pénzüsszeget is kapni az ígéret mellé, azonban reméljük, hogy majd jövő esztendőben az új kormánynak sikerül mindezt végre is hajtani.

Mi pedig, idő közben folytattuk a munkálatokat, a rendszer kiépítését, az egyéni rácsatlakozásokat és az egyéb szükséges munkákat, amelyekkel nem kevésszer a lakosságnak kényelmetlenségeket okoztunk. Mint minden infrastrukturális fejlesztéskor, ebben az esetben is nagyon sok kellemetlenséggel járnak a munkálatok, ugyanis sok esetben a már meglévő víz és szennyvíz hálózatok keresztezésekor, ezen rendszerekben meghibásodásokat, csőszakadást okoztak

a gázhálózat kivitelezői, feltörték az addig járható járdákat és utakat, a lakosság nem kis elégedetlenségére.

Ezúton is a lakosság megértését és türelmét szeretnénk kérni, ugyanis tudott dolog az, hogy ahhoz, hogy valamit megépítsünk, először rendtelenséget okozunk, nem lehet úgy felépíteni egy házat, hogy először ne ássuk fel annak a helyét, ne készítsük el az alapot. Jelen esetben, közrejátsszik még az a tény is, hogy községünk településeinek a legtöbb utca és járda már aszfaltozva volt a munkálatok elkezdése előtt, így ahhoz, hogy a gázvezeték bekerüljön a föld alá, ezeket az utca és járda részeket sok helyen fel kellett vágni, el kellett rontani azt, amit nemrég, oly nehezen sikerült kivitelezni. Jómagam is fájó szívvel megyek végig azon a járdán, vagy azon az úton, ahol a friss aszfalt helyett most gyom nő és köveken botladozik a gyalogos járókelő. De a kivitelezési szerződés szerint a munkálatokat végző cég kötelessége, hogy a feltört, felvágott utcákat és járdákat visszaállítsa az eredeti formájukba, tehát ahol aszfalt volt, ott újra kell aszfaltozta. Jelen pillanatban még egy folyamatban levő munkálatról beszélünk, amikor a terep át van adva a munkálatokat végző cégnek, azonban amikor befejeződnek a munkálatok, akkor mindent vissza kell állítani az eredeti formába.

Bízunk benne, hogy a munkálatokat minél előbb sikeresen be tudjuk fejezni és településeink utcái újból tiszták és rendezettek lesznek, és az addigra már kiépített gázhálózzal, annak előnyeivel is gazdagabbak leszünk, hiszen mindezek a lakosság kényelmét szolgálják majd.

*Bordás Enikő,
polgármester*

Gázvezeték elhelyezése Uzonban

Megalakult az uzoni helyi tanács. Letette a hivatali esküt 2024. október 21-én Bordás Enikő második alkalommal megválasztott polgármester asszony és a megválasztott tanácsosok. Előbb az önkormányzati képviselők esküdtek fel, majd az újraválasztott polgármester asszony, amellyel kezdetét vette

a 2024–2028-as mandátum. Az első tanácsülésen az újonnan alakult testületi tagok megválasztották az alpolgármestert. Így a következő négy évben is Szabó Anna Mária végzi az alpolgármesteri feladatokat.

Az uzoni önkormányzat 13 tanácsosból áll (11 RMDSZ, 1 EMSZ, 1 NLP). A megválasztott

és mandátumukat elkezdő polgármester és tanácsosok megfogadták, hogy tovább folytatják a megkezdett munkákat és újabb fejlesztési programokat támogatnak, amelyek fontosak a helyi közösségnek és hozzájárulnak a község fejlesztéséhez.

Iskola, tél és az ünnepek varázsa

Ahogy a tél beköszönt, a természet fehérbe öltözik, és minden reggel friss hólepel fogad minket. Az iskolaudvaron már nem csak a csengő hangja tölti be a levegőt, hanem a diákok izgatott nevetése is, akik a hideg ellenére szívesen játszanak a hóban. A tél nemcsak a tanulás ideje, hanem a várakozásé is, hiszen közelednek az ünnepek, amelyek varázslata mindent áthat.

Az iskolában a tantermeket ünnepi díszbe öltöztetik. Papírból kivágott hópelyhek lógnak az ablakokban, és az adventi koszorú gyertyái hétről hétre egyre közelebb visznek minket a karácsonyhoz. A tanárok és a diákok egyaránt készülnek az ünnepekre: közösen tanulunk karácsonyi dalokat, szervezünk ajándékosztást, és izgatottan várjuk a téli szünet kezdetét.

A tél és a hó mindennapokat is különlegessé varázsolja. A hosszú iskolai nap után nincs is jobb, mint hazafelé sétálni a ropogó hóban, miközben az utcai lámpák fényében szikrázik a fehér táj. Otthon pedig már várnak az ünnepi készülődés pillanatai: sütemények illata lengi be a házat, és együtt díszítjük fel a karácsonyfát.

Az ünnepek valódi varázsa azonban nemcsak a csillogó díszekben és a hóesésben rejlik, hanem abban, hogy együtt lehetünk a családdal. A közös pillanatok, a nevetések, a meleg szavak és a szeretet mindent különlegessé tesznek. Ez az az időszak, amikor megállunk, és hálát adunk mindazért, amink van.

A tél, az iskola és az ünnepek mind összefonódnak ebben az időszakban. A hideg és a sötét ellenére a szívekben ott ég a fény, amely meleggé és felejthetlenné varázsolja az év utolsó napjait. Az ünnepek végeztével pedig az új év reményeivel indulunk vissza az iskolapadba, ahol új kalandok és élmények várnak ránk.

Nébréda Timea aligazgató

Új kezdet, új élmények

Minden vég után következik egy új kezdet. Amikor lezárunk egy óvodai fejezetet elszomorkodok, úgy érzem magamra maradtam, a nyár folyamán igyekszem feltöltődni, hogy szeptemberben újult erővel nézzek szembe az új kihívásokkal. Minden kezdet, minden változás izgalmas, kihívásokkal teli. De nem csak az óvónő számára, hanem a gyermekek életében is. Minden gyermek másként reagálja le a változást, ismeretlen a környezet, a társak, a csoportszoba. A változás különféle hatásokkal járhat, de a megfelelő támogatás, figyelem és a fokozatos átmenet segíthet a gyermekeknek könnyebben alkalmazkodni. A bölcsődéből érkező gyermekek már kialakították szokásaikat, kapcsolatokat építettek ki egymás közt, környezetükhöz alkalmazkodtak. Számukra a "változás" jelentheti a megszokott környezet, rutin vagy társas kapcsolatok módosulását, ami bizonyos kihívásokat hozhat magával.

Vajon csak a gyermekeket érintik a változások általi hatások? Mi a helyzet az óvónővel?

A tartalom ugyanaz, az eszköz változik, ez a megközelítés egy nagyon fontos pedagógiai alapelvet tükröz: ahogy a gyermekek fejlődnek és változnak, úgy az óvónő munkájának is változnia kell a környezethez és igényekhez. A régi tartalom megőrzése mellett elengedhetetlen az óvónő számára, hogy a technológiai és pedagógiai fejlődés során alkalmazkodni tudjon az új generáció igényeihez.

Hiszem és vallom, hogy a haladás nemcsak a tudás átadásában fontos, hanem abban is, hogy az óvónő rugalmasan alkalmazkodjon a modern világ kihívásaihoz, minél több élményt nyújtson a gyermekek számára.

„Sohasem az a fontos, hogy milyen messze, milyen magasra ment az ember, s az sem, hogy milyen nehezen - csakis az, milyen élményeket hozott magával.” *Karl Lukan*

Élményekben gazdag ovis éveket kívánok minden Kippkoppós gyermeknek.

Marosi Éva óvónő

Karácsonyi plusz

Az év vége mindig különleges időszak. A karácsonyhoz vezető napok elsősorban a családban való ünneplésről szólnak, de ha tudunk másokra is gondolni a szeretet ünnepéhez közeledve, az annál nagyobb hangsúllyal bír. Éppen emiatt értékelődik fel minden egyes másokért megélt, megtett pillanat.

Az idén a szentivánlaborfalvi Berde Mózsia Elemi Iskolában a karácsonyi hangulat még különlegesebb, mint az eddigi években, mert az ünnepet megelőzően egy hatalmas ajándékban részesültünk: felújították az iskolánkat. Ez nemcsak az iskola épületében tanuló gyerekek, illetve pedagógusok számára ajándék, én úgy gondolom, hogy az iskolánk felújítása a faluközösségnek is ajándék. Egy megtartó ígéret számunkra.

Egy iskola mindig is a falu szíve. Igaz, hogy az itt tanuló gyerekek száma kevés, de számunkra ők kincset jelentenek. Minden egyes gyerek, aki reggelente belép az iskola kapuján, egy jövőbeli álom hordozója. Az önkormányzatnak köszönhetően az épület már nemcsak funkcionálisan, hanem esztétikailag is megfelel a mai kor elvárásainak. Számunkra több mint egyszerű beruházás. Egy ilyen kicsi közösségben minden fejlesztés azt jelenti, hogy számít, hogy fontos a gyermekeink jövője. Ezért gondolom, hogy az idei karácsonyt együttes ajándékként értelmezhetjük, amit nem csupán a gyerekek, hanem minden itt élő ember kapott. Hálásak vagyunk az önkormányzatnak, hogy prioritásként kezelte ezt a projektet, és csak remélni tudom, hogy ezzel egy olyan jövőképet rajzolt meg, amelyben mindenkinek, a legkisebbektől a legidősebbekig, van helye.

Közszolgáltatások digitalizációja és hatékonyságuk növelése. Uzon község is részt vesz a polgármesteri hivatalok digitalizációját segítő pályázatban Gidófalva, Kőröspatak és Maksa községekkel partnerségben. A pályázat lehetőséget nyújt szoftver vásárlására, csatlakozhatnak különböző

platformokhoz és applikációkhoz. A központi szerver tárolási kapacitása lehetővé teszi a különböző programok telepítését. (pl. szociális program, gazdaregiszter, könyvelés, adóprogram stb.) Mind ismeretes, a digitális technológiák bevezetésének köszönhetően a munkafolyamatok leegyszerűsöd-

nek, elkerülve a túlzásfólytságot az intézménynél és gyorsul a feladatok elvégzése is.

Alapvető számítógép-felhasználói ismeretek birtokában, a polgárok könnyen elérhetik az önkormányzat szolgáltatásait, anélkül, hogy személyesen be kellene menni a hivatalba.

Bennünk szüless meg, Jézus!

„Boldog az a nép amely tud ünnepelni” – mondja a zsol-táros (Zsolt 89,16). Amely képes arra, hogy a megszokottból kilépve valamit elengedjen, hogy helyét az Istennel való találkozás tölthesse be.

Igen, a zsol-tárosnak igaza van, hiszen én is nagyon boldog voltam, amikor sok éven keresztül karácsonykor szerepelhettem tanítványaimmal az uzoni református és katolikus templomokban. Nem felejtettem el azokat a sikeres iskolai szerepléseket sem a kultúrotthonban, amire szívvel-lélekkel készültünk. Így találkozhattunk önmagunkkal, szereteteinkkel és Istennel. Mert amikor Jézus belép a világunkba, okunk van az ünneplésre.

Most sem mond le rólunk, mindig, mindenütt velünk van, akkor is, ha nem érezzük, mert nem figyelünk rá. Ezt elmondhatja magáról minden Uzon községi lakos, iskolás és szülő. A dicsőséges Krisztus szeret minket, nem büntet és nem haragszik ránk, de megengedi a rosszat is. „Ahol felragyog az Úr világossága, ott a fegyvereket leteszik és átalakítják az élet szolgálatára!” – mondja Varga László kaposvári püspök..

Van gazdája az életünknek, ezért tudunk a csüggesztő hírek, történekek ellenére is reménységgel előrenézni.

„Lelki készülődés során kinyitottad-e az ég felé néző ablakod, mert ha igen akkor az Atya karácsony napján megnyitja neked is az ég fölé nyíló ablakát, amelyben megláthatjuk a já-szolban fekvő kised Jézuskát.” (Horváth István Sándor)

Jézus ezerszer is megszülethet Betlehembe, de ha személyes életemben nem engedem, hogy megszülessen, akkor Karácsony csak hagyományos hiábavalóság. Mária és József finom lelke felfogta Isten szívverését, Engedjük mi is, hogy az Úr szava szívünket átjárja, formálja. A kérdés az, hogy nyitott vagyok-e befogadni a szeretetet amely képes megváltoztatni egész életemet? Kérdezd meg magadtól ma. Mi töltötte be szí-veket? Ő képes meggyógyítani és helyreállítani a szívedet.

Mi az igazi karácsony nekem?

Az igazi karácsony amikor semmi sem marad a karácsonyból, csak Jézus, semmi sem marad az ajándékokból sem csak a szeretet. Ez a szeretet megfogja a kezed, vásárol neked a boltban, átsegít az átjárón, kiségit egy nehéz helyzetből és még sorolhatnám. Így a hétköznapi ünnepnapokká válnak. Így ünnepeld kedves testvérem a karácsonyt! A karácsony üzenete, hogy Isten közeledik a világhoz. Szeressünk bele a betlehemi csillagba! Naponta töltsük meg szívünket az ő ajándékaival! Boruljunk le mindnyájan a kised Jézus jászola elé és mondjuk bizalommal: Töltsd meg szívem szeretettel és békével bármi várjon is rám. Az értünk gyermeké lett Jézus töltsd be Betlehem kegyelmével Uzon község minden lakóját!

Örömteli krisztusi szeretettel:

Pénzes Klára

Megújult a szentivánlaborfalvi iskola épülete és udvara

A szentivánlaborfalvi iskola épülete már évek óta javításra szorult, a tetőn a cserepek nagyon rossz állapotban voltak, befolyt az esővíz, áztatva a tetőszerkezetet és az osztálytermek plafonját, valamint a hibás és egyes helyeken teljesen hiányzó csatornarendszer miatt, az épület külső falait egyaránt. A padlás és egyes osztálytermek tele voltak már rég nem használt, poros és hasznavehetetlen iskolai bútorzattal, mindenféle régi, elavult didaktikai eszközökkel. A villanyhálózat elavult és nem biztonságos állapotú, a lámpatestek improvizáltak és nem megfelelőek voltak.

Ezen szeretnénk volna változtatni és az ikerfalvi gyerekei számára egy elfogadható iskolai és óvodai tevékenységek számára megfelelő környezetet biztosítani. Éppen ezért, a 2024-es Uzon Községi helyi költségvetés jóváhagyásakor, egy nagyobb összeget irányoztunk elő az épület javítására, ugyanis időközben kiderült, hogy az alacsony gyereklétszám miatt, nem lehetséges pályázat útján külső finanszírozás behozása erre a célra. A felújítási munkálatok alkalmával kijavítottuk a megrongálódott és elkorhadott tető faszerkezetét, új cserepek kerültek az épületre, megerősítettük az osztálytermek feletti gerendákat, valamint az épület alapját és külső falait, új csatornarendszer épült, az esővíz elvezetése érdekében a falak mentén járdarendszert alakítottunk ki, továbbá új nyílászárók és új villanyhálózat kivitelezése, és nem utolsósorban, a falak és a faburkolat teljeskörű festése is része volt a munkálatoknak.

A tavaszi szentivánlaborfalvi falugyűlés alkalmával megígértük, hogy ebben az esztendőben elvégezzük a megfelelő munkálatokat és az iskola állagát feljavítjuk. Partner volt ebben a tevékenységünkben a helyi önkormányzat, hiszen egyöntetűen fogadták el ezen javaslatunkat és így november közepén be is fejezhetjük a munkálatokat az iskola épületén, miután önerőből, a polgármesteri hivatal munkásainak a közreműködésével, sort kerítettünk az udvar külső rendezésére is. Így a fölösleges és elvadult bokrokat, kiszáradt fákat kivágtuk, a használaton kívüli régi illemhelyet lebontottuk és helyette egy biztonságos kerítést építettünk az udvar végében levő domboldal tetejére. Továbbá felállítottuk azokat a játszótér elemeket, amelyeket ugyancsak önerőből készítettünk el az

itteni gyerekek számára, ugyanis a tavalyi év folyamán a településen levő addigi játszótéreket kénytelenek voltunk felszámolni a már nem megfelelő, a gyerekek biztonságát veszélyeztető állapotuk miatt.

Ezen felújítás után elmondhatjuk, hogy az anyagi háttér, a megfelelő körülmények adták ahhoz, hogy a szentivánlaborfalvi iskolába és óvodába is jó legyen járni, a pedagógusok a maguk során gondoskodnak a gyerekek oktatásáról és neveléséről, a többi már csak a tanulási folyamat alanyain, a gyerekeken és a szülőkön múlik. Ehhez kívánunk mindenkinek sok türelmet, kitartást és jó tanulmányi eredményeket!

A sepsimagyarósi iskola új kaput és kerítést kapott

Több éve van már annak, hogy a sepsimagyarósi iskola épülete egymagában, üresen áll a falu központjában. Az udvaron, a kapu közvetlen közelében levő haranglábon nem szólal már meg a csengő, jelezve a gyerekek és pedagógusok számára, hogy kezdődik a tanítás, ideje már bemenni az osztályterembe, vagy a kellemesebb amikor befejeződött a tanóra és a kisdíjakat az udvarra, szünetre szólította.

Az egyre fogyó népesség, amely egy általános jelenség kisebb és nagyobb régiókban egyaránt, az ilyen kis településeken még jobban érezteti hatását, ugyanis azokban a kis lélekszámú falvakban, mint amilyen Sepsimagyarós is, ahol nincs helybéli munkalehetőség vagy megélhetési forrás, a fiatal generáció kénytelen elmenni más nagyobb településekre, városokba munkát találni és ott családot alapítani. Így elkerülhetetlen, hogy egy napon már nincs annyi gyerek, hogy elég legyen bár egy összevont 1-4 osztály létrehozására, egy óvodai csoport fenntartására.

Csendes harang a sepsimagyarósi iskolaudvaron

Még ha a hétköznapokon üresen is áll az iskola-épület, azért a sepsimagyarósiaknak mégiscsak szükségük van egy közösségi házra, ahová néhanapján betérhetnek bármilyen megbeszélésre, falugyűlésre vagy az esedékes választásokra, a választói

jogukat gyakorolni. Az üres iskola éppen megfelel ezekre a célokra. És mivel az épület körüli udvar elhagyatottságát csak fokozta a kerítés hiánya az amúgy fölösleges rossz kapuval, hagyva, hogy bármilyen állat vagy jogtalan személy bármikor szabadon kószálhasson azon, fontosnak tartottuk, hogy egy rendezett formát adjunk annak. Így született meg az a döntése a képviselőtestületnek, hogy kerítsük körbe az udvart annak rendje és módja szerint és készítsünk egy új bejáratot az iskolaudvarra és a mellette levő játszótér udvarára egyaránt.

A nyár folyamán a polgármesteri hivatal alkalmazottainak a közreműködésével elkészült a munkálat, amelynek eredményeként ma már egy rendezett kerítéssel és udvarral rendelkező épületet láthatunk és titkon abban bízunk, hogy valamikor újra megszólal majd az a kapu mellett árválkodó harangocská és a hangjára a gyerekek csilingelő kacagása lesz majd a válasz

Bordás Enikő, polgármester

Iskolai Beszámoló – Tatrangi Sándor Általános Iskola Uzon

2024. szeptember 9-én egy nehéz, de fontos mérföldkőhöz érkeztem, amikor elfogadtam a Tatrangi Sándor Általános Iskola igazgatói posztját. Az elmúlt 25 évben tanárként dolgoztam ebben az iskolában, és az itt eltöltött idő alatt mélyen megszerettem a közösséget, amelyben mindannyian részt veszünk. Büszke vagyok minden diákomra, öröm látni, hogy mindenki megtalálta a helyét az életben, itt nem csak azokra gondolok akik orvosok lettek vagy asszisztensek, tanárok vagy biológusok, hanem azokra akikben kevesen bíztak és ma becsületes felnőttekként viszik tovább azt a magot, amit az iskola és az uzoni közösség elültetett bennük. Azt tapasztaltam, hogy az iskolánk az évek során

rengeteg értéket halmozott fel, amelyeket érdemes megőrizni és továbbadni a következő generációknak. A gyermekek a legfőbb kincseink, akiknek jövője a mi kezünkben van. Fontos számomra, hogy olyan környezetet teremtsünk, ahol minden diák kifejezheti tehetségét, és ahol a tanulás örömteli és inspiráló élmény lehet.

Az elkövetkező időszakban szeretném ösztönözni a diákokat, tanárokat és a szülőket, hogy közösen dolgozzunk az iskolánk fejlődésén. Céлом, hogy erős közösségi érzést alakítsunk ki, ahol mindenki szívesen vesz részt az iskolai életben, és ahol a gyermekek tudását és tehetségét maximálisan ki tudjuk aknázni.

Bízom benne, hogy együtt sikeresen folytathatjuk ezt az utat, és közösen építhetjük tovább a Tatrangi Sándor Általános Iskola hagyományait és értékeit.

Köszönettel tartozom az Uzoni Polgármesteri Hivatal Vezetőségének, hogy ebben az időszakban támogatták és segítettek az iskolát. Itt megemlíteném, hogy ebben a tanévben egy meleg ebédet biztosítottak minden tanulónak, az iskolának új bútorzatot pályáztak, amit már a beszállítók nagyrészt el is hoztak, a nyáron egy csere program keretén belül részt vett 8 diák Csorváson egy hetes táborban, ahol megismerték a Magyar kultúra örökségeit, nagy élményt jelentett a tökfesztivál, ahol kicsitől-nagyig mindenki alkotott, és nem utolsósorban az adventre való hangolódás, amikor a kultúrotthonban adventi koszorút készíthettünk a gyermekekkel.

Mindenkinek Istentől megáldott ünnepeket kívánok!

Botta Mária,

Igazgató – Tatrangi Sándor Általános Iskola

A Bikfalvi Kulturális Központ kincsei

Most, advent időszakában, amikor befelé fordulva elcsendesedünk, a szakrális élmények és az ünnepi töltekezés mellett az elmúlt időszakot is kiértékeljük. Ezt tesszük most mi is.

Létrejötté óta a községbe érkező látogatók töretlen érdeklődése kíséri a Bikfalvi Kulturális Központot. A Ráduly István volt polgármester úr által megálmodott és létrehozott, napjainkban pedig Bordás Enikő polgármester asszony és hivatala által működtetett intézménybe sok külföldi és hazai turista érkezik. Sokan közülük kultúrában jártas szakemberek, akik meglepődéssel tapasztalják, hogy milyen igényes környezetben létrehozott egyedi kiállításokat tekinthetnek meg egy látszólag eldugott kis erdélyi faluban. A távolról érkezett idegenek elismerése fontos, de legalább ilyen súllyal bír a helyi közösség, hiszen annak az értékeit képviseli az intézmény. Szeretnénk, ha minél többen tudnák, hogy mit is rejt a Bikfalvi Kulturális Központ, éppen ezért, így év végén összegeznénk tevékenységünket, bemutatva a kiállításokat és további terveinket, ezáltal biztatva a község lakóit is, hogy látogassanak el kiállításainkra és rendezvényeinkre.

A földszinti nagyteremben a *VARÁZSLATOS BIKFALVA* című kiállítás látható, ami a bikfalvi udvarházakon keresztül betekintést nyújt a falu történetébe, és a térségre jellemző kismesesi (lófő) életforma jellegzetes építészeti emlékeire, a kúriákra. Minden kiállítási pannó egy-egy udvarházat mutat be, ismertette az épület történetét, jelenét és kiemelt értékeit sok fotóval és rövid szövegekkel. A kiállítás érdekessége a tablók két legfelső képe, melyek közül az első az épületről fellelhető legrégebbi fotó, a második pedig ugyanabból a nézőpontból a jelen kori állapot látható. Az újabb fotókat Kristó Róbert csíkszeredai fotóművész készítette, az archív felvételek között pedig Kónya Ádám tanár, helytörténész, a Székely Nemzeti Múzeum egykori igazgatójának 50-es 60-as évekből és a múzeumban őrzött ún. Kós-Gödri hagyaték felvételei láthatók az 1930-as évekből. Gödri Ferenc sepsiszentgyörgyi rajztanár, a hasonló nevű egykori polgármester unokája kora legnagyobb magyar építészt, Kós Károlyt kísérte el háromszéki körútjára. Bikfalvi fotóanyaguk különösen gazdag. A Varázslatos Bikfalva című kiállítás több cellal is készült. Egyrészt azért, hogy felhívja a figyelmet Bikfalva értékeinek védelmére, másrészt pedig, hogy bemutassa Háromszék kiemelt építészeti örökségét, a kismesesi kúriákat.

A kúriák témája különösen a messzebről érkezőket vonzza a megyébe. A ma álló épületállomány csak töredéke az egykori gazdagságnak: az ismert történelmi okok miatt sajnos az épületek jó része elpusztult vagy jelentősen átépült, így második kiállításunk igazi érdekességeket tartogat a régi fotók és az udvarházak rajongóinak. Évekkel ezelőtt a gelleneci Jancsó Alapítvánnyal közösen szerveztünk egy olyan archív fotókat bemutató kiállítást, amit több magyarországi és erdélyi helyszínen bemutattunk, majd állandó kiállításaként a Kulturális Központ lépcsőházában és emeleti falain helyeztünk el. A hagyományos módon kinagyított és igényesen rámozott archív fotókon keresztül betekintést kaphatunk a kúriák 19. és 20. század eleji világába. A fényképek a Székely Nemzeti Múzeum fotótárából és magángyűjteményekből kerültek a kiállításba, és a történelmi Háromszék kismesesi építészetét mutatják be. A válogatás igazi csemege a szakemberek szá-

mára és egy fájdalmasan szép élmény a hétköznapi látogatóknak, hiszen egy mára már csak nyomaiban fellelhető csodálatos világba tekinthetünk be általa.

Nagyon sok, mára már elpusztult épületet láthatunk a képeken, mint a romokban álló zaláni Séra-kúriát egykor még meglévő 17. századi festett boltozatos mennyezetével, a kisborosnyói Damokos-kúriát a csodálatos virágos-reneszánsz kő tornácmellvéddel, ami ma a Székely Nemzeti Múzeum előterébe beépítve látható, és számos mára már elpusztult, csak emlékként létező épületet, velük együtt elporladt lakóival, őseinkkel. Számos fotó kötődik a községhez, vannak felvételek uzoni épületekről, mint a régi Ujvárossy-kúriáról vagy az egykori huszárlaktanyáról, de van udvarház Lisznyóból és számos Bikfalváról is.

A hagyományos székelyföldi otthonok, kúriák kiemelt ékessége és központi közösségi eleme volt a kézzel készült díszes csempékből épített tüzelő, az ún. „cserepes”. Alig 100 éve még ez adta a meleget, a fényt... Itt főztek az asszonyok, meséltek az öregek és itt énekelhettek adventkor a pattogó tűz fénye mellett... Európai szinten is egyedülállóan gazdag és sokrétű volt a 16. századtól a 20. század elejéig még élő erdélyi kályhacsempe készítés, ami az egyszerű

népi csempéktől a magas iparművészetig terjedt. Ez egy olyan nemzeti kincsünk, ami csak szakmai körökben van kellő súllyal értékelve, és nagyon kevés múzeumban látható átfogóan bemutatva. Nagyobb gyűjtemény található a bukaresti Néprajzi Múzeumban és a nagyszebeni ASTRA Múzeumban, de sajnos ez utóbbi helyszínen pár éve nincs kiállítás. Háromszéken a Haszmann Pál Múzeum főépületében, az egykori Damokos-kúriában látható egy szép anyag, és a Zabolai Csángó Múzeum valamint a kézdivásárhelyi Céhtörténelmi Múzeum gyűjteménye is őriz csempéket. A *BIKFALVI KÁLYHACSEMPE GYŰJTEMÉNY* kiállításán, a Kulturális Központ hangulatos boltíves pincéjében több mint 250 kiállított kályhacsempén keresztül kaphatunk átfogó képet három nagy erdélyi néprajzi tájegység 18., 19. és 20. század eleji gyönyörű kályhacsempéiből. Ez a három tájegység Székelyföld, Beszterce vidéke és Kalotaszeg. Ez a kiállítás a maga nemében egyedi és hiánypótló, mivel ilyen átfogó módon sehol nincs bemutatva az erdélyi csempékészítés. Itt meg kell említeni, hogy a gyűjtemény anyaga sokkal nagyobb és gazdagabb, mint amit a helyi adottságok miatt sikerült bemutatnunk. Több száz kályhacsempe és a csempékészítéshez köthető tárgy, teljes korabeli cserepesekkel és kályhákkal biztosítják a le-

hetőséget a kiállítás bővítésére és ezáltal értékének növelésére. Ez a kiállítás egy kiemelt értéke az intézménynek, amit kutatók is felkeresnek és elismernek.

A múltunkat feldolgozó kiállítások mellett fontos megemlíteni kortárs művészeti archívumunkat is, amiből jelen pillanatba három anyag tekinthető meg. Egy kiállítás a Bikfalván szervezett NAP TELEP táborok anyagából, elsődlegesen ismert erdélyi képzőművészek munkáival. Egy másik átfogó anyag a magyar kortárs művészet természetművészethez köthető magyarországi és erdélyi alkotóinak műveiből nyújt válogatást, a harmadik pedig egy 2019-es iráni és magyar művészek együttműködésében létrejött szimpózium műveit mutatja be Dél-Iránból. De ez csak töredéke annak a több 100 nemzetközi műnek, amit elraktározva őrzünk. Ilyen a Yattoo-i Koreai kezdeményezésű LÉLEGZŐ TERMÉSZET kiállítás több mint 30 ország 50 művészeinek részvételével létrejött kiállítási anyaga (olyan „világstárokkal” mint az USA-ban élő, de magyar származású Dénes Ágnes és az amerikai kortárs művész, Roy Staab) vagy az iráni kortárs természetművészet első európai bemutatkozó anyaga, amit tőlünk, Bikfalváról kértek kölcsön Budapestre a Műcsarnokba kiállítani! A nemzetközi hírű

kanadai művészettörténész John K. Grande is többször felkereste rendezvényeinket értékelve az itt látottakat, akár csak az a bukaresti látogató, aki látva a KORTÁRS TERMÉSZET kültéri kiállításunk anyagát (ez sajnos most raktáron van) felkiáltott, hogy ezt az anyagot a bukaresti Nemzeti Kortárs Művészeti Múzeumban (MNAC) tudná elképzelné...

Nagyon fontos kiemelni, hogy ezek a kiállítások nem jöhettek volna létre, nem lennének fenntarthatók és látogathatók az Uzoni Polgármesteri Hivatal önzetlen támogatása és hozzáállása nélkül. Nagyon hálásak vagyunk, hogy ilyen körülmények között, az önkormányzattal együttműködésben tevékenykedhetünk!

A látogatható kiállítások mellett még fontos szót ejteni további terveinkről. Évek óta gyűjtjük a vidék néprajzi tárgyait és a szövéshez kötődő tárgyi emlékeket, így már van több

népi szövőszékünk és egy adományba kapott működőképes kézműves szövőszékünk is. Ezeket is be szeretnénk egy foglalkozásokra alkalmas kiállításra mutatni. Emellett tervezés alatt áll egy újabb egyedi kiállítás, ami a tea és a teázás kultúráját mutatná be nemzetközi összefüggésben, egyedi különleges tárgyakkal és persze székelyföldi vonatkozásokkal. A most megújulás alatt lévő istálló épületébe izgalmas művészeti kiállításokban gondolkodunk, amik a helyi kultúrák és a képzőművészet kapcsolatát kutatják, együttműködve hazai és nemzetközi művészeti szervezetekkel.

Az istállót körülvevő téren Deli Ágnes és Gaál Endre szobrászművészek, Szigeti Csongor vizuális művész és Szántó István festőművész alkotásaival elindult egy kortárs szoborpark kialakítása is, ami új látványosságot jelenthet.

A meglévő kiállításaink tárlatvezetéssel és egy kis bikfalvi sétával egybekötött megtekintése legalább másfél órás tartalmas program, amire nagy szeretettel várunk minden érdeklődőt! A találkozás reményében szeretnénk mindenkinek Áldott Ünnepeket kívánni!

Várallyay Réka és Péter Alpár
Erdélyi Művészet és Örökség Egyesület

Bikfalvi Kúriák Útja – hagyományos házak eredeti állapotának visszaállítása

Az idén április végén írtuk alá azt a kivitelezési szerződést, amelynek alapján Bikfalván nyolc darab hagyományos építészeti stílusú házat restaurálunk, visszaállítva azok eredeti formáját, megőrizve az erre a régióra jellemző formájukat és alkotó elemeiket, idetartoznak a nyílászárók, tetőszerkezetek, formák, színek, anyagok stb. A munkálatok elkezdése után, eddig már hét házon végeztek különböző beavatkozásokat a munkások, kijavították a meghibásodott tető elemeket, újra cserepezték az épületeket, kijavítottak nyílászárókat és egyéb külső és belső szükséges munkálatokat végeztek el.

Az identitásunk és kultúránk megőrzése szempontjából, fontos számunkra, hogy megőrizzük hagyományainkat és továbbadjuk azokat az elkövetkező nemzedékek számára, gyerekeink és unokáink tovább vigyék azokat a szokásokat és népi elemeket, amelyek meghatároznak minket. A nyolc házból, amelyek a fent említett projekt tárgyát képezik, két épület az önkormányzat tulajdonában levő ingatlan,

Homlokzat restaurálás az Erdélyi kúriánál

amelyekben a továbbiakban, a restaurálás után, közösségi tereket szeretnénk kialakítani. Az egyik az az úgynevezett volt bika istálló, amely a multifunkcionális kulturális központ mögött levő udvaron ta-

lálható, itt szeretnénk majd létrehozni olyan helyet, ahol különböző foglalkozásokat/rendezvényeket lehet majd megszervezni az érdeklődő felnőttek és gyerekek számára, bevonva az egyesületeket is, interaktívan bemutatva népi mesterségeket, kézimunkázásokat. A másik épület a Páljános utca 42 szám alatti ház, amelyben idővel egy Bikfalvára jellemző hagyományos tájházat szeretnénk kialakítani, amely múzeumként fog működni, megmutatva azt belülről is az érdeklődőknek, helyieknek és idegeneknek egyaránt.

Bikfalva az a település, ahol közel negyven kúria található, vannak köztük olyanok is, amelyek több mint két évszázada épültek és még mindig büszkén állnak és tanúsítják azt, hogy elődeink tudtak szépet, időtálló és funkcionális épületeket építeni. Nekünk kötelességünk ezeket a bizonyítékokat megőrizni és továbbadni, éppen ezért fontos, hogy a meglévő épületeink állagát feljavítsuk, hogy még ezután is évszázadokon keresztül megmaradhassanak.

Bordás Enikő, polgármester

Erdélyi községek jövőképe: Kihívások és lehetőségek a fejlődés útján

Erdély szívében, ahol a hegyek suttogása és a dombok csendje mesélnek a történelemtől, a községek mindennapjai nem csupán az otthonról, hanem a közösség erejéről, a hagyományok ápolásáról és a jövőről szólnak. A falvak és kis települések nem csupán helyek a térképen, hanem élő szövetek, amelyek nap mint nap újraírják történetüket. Az erdélyi községek jövője pedig nemcsak az itt élő emberek, hanem az egész térség és kultúra számára is kulcsfontosságú. De vajon hogyan képzelhetjük el egy erdélyi község jövőjét? Mi az, ami fenntarthatja és erősítheti a falvakat a mai világban?

A közösség ereje

A községek jövője nemcsak gazdasági és infrastrukturális kérdés, hanem lélekbéli is. A vidéki élet legnagyobb kincse a közösség, amely összetartó erőt ad, és segít átvészelni a nehéz időszakokat. A kis települések nem csupán a hagyományok őrzéséről szólnak, hanem arról is, hogy a helyi közösségek hogyan formálják a jövőt, hogyan gondoskodnak egymásról és hogyan álmodnak közösen.

A falvak jövője a közösségben rejlik. A közösen megélt pillanatok – legyen szó egy családi vacsoráról, közös munkáról a földeken, vagy éppen egy helyi rendezvényről – mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a falvak ne csak helyek legyenek, hanem valódi otthonok. Az ilyen közösségi tapasztalatok nemcsak lelki gazdagságot, hanem a helyi identitás megerősítését is biztosítják.

Fiatalok és jövőorientált gondolkodás

Erdély vidéke, akárcsak a világ sok más tája, szembesül a fiatalok elvándorlásának problémájával. A falvak gyakran üresek, ahogy a fiatalabb generációk a városokban, vagy külföldön keresnek jobb megélhetést. De az igazi kérdés nemcsak az, hogy hogyan tarthatnánk itthon a fiatalokat, hanem hogyan kínálhatnánk számukra olyan jövőt, amely nemcsak anyagi biztonságot, hanem lelki gazdagságot is ígér.

A falvak jövője abban rejlik, hogy képesek legyenek olyan környezetet teremteni, amely vonzó a fiatalok számára. Ehhez nemcsak munkahelyekre van szükség, hanem egy olyan életformára is, amely a hagyományokat tiszteli, ugyanakkor lehetőséget ad a fejlődésre, az új tudások és tapasztalatok megszerzésére. Az erdélyi falvakban olyan értékek élnek, amelyekre a városiak és a világ más részein élők is vágyanak: a nyugalom, az egyszerűség, a közvetlen kapcsolat a ter-

mészettel és az emberekkel. Az élet igazi értékeit kereső fiatalok számára ez a közeget lehet a boldogulás helye.

A fenntarthatóság, mint életforma

A községek jövőjét nemcsak a gazdaság, hanem a fenntarthatóság is meghatározza. Erdély vidéke az elmúlt évszázadok során különleges kapcsolatot alakított ki a természettel, és a falvak számára a jövőben is elengedhetetlen, hogy ezt a kapcsolatot megőrizzék. A fenntartható gazdálkodás, az öko-barát megoldások és a helyi termelés segíthetnek abban, hogy a községek ne csupán túléljék a modern világ kihívásait, hanem képesek legyenek hosszú távon is boldogulni.

A fenntarthatóság nemcsak környezeti kérdés, hanem lelki is. Ahogy a közösségek összefognak a természeti kincsek megóvásában, úgy formálják jövőjüket is. A fenntarthatóság a közösségi összefogásról, a közös célokért való dolgozásról szól. Ha sikerül megteremteni a harmóniát az emberek és a természet között, a falvak nemcsak megmaradhatnak, hanem virágozhatnak is.

A remény és az új lehetőségek

Uzoni községe képes arra, hogy a jövőben megőrizze azt a lelki gazdagságot, amely a hagyományok ápolásában és az összefogás erejében rejlik. A település számára nemcsak az a fontos, hogy megőrizzék múltjukat, hanem hogy a modern világ kihívásaihoz is alkalmazkodni tudjanak, miközben megőrzik mindazt, amiért az uzoni emberek mindig is büszkék voltak: közösségüket, kultúrájukat és kapcsolatukat a természettel. A jövő Uzona nemcsak egy gazdaságilag erős község, hanem egy olyan hely, ahol a múlt értékei a jövőben is jelen vannak, és a közösség továbbra is együtt álmodik egy boldogabb, fenntarthatóbb jövőről.

Ezért jövőképe nem csupán gazdasági kérdésekben rejlik, hanem a közösségi szellemben, a helyi hagyományok megőrzésében és a fiatalok támogatásában. Ha a község képes ezt az egyensúlyt megtartani, akkor nemcsak túlélheti a jövőt, hanem virágozhat is. Az uzoni emberek szellemisége és összetartása minden bizonnyal kulcsfontosságú ahhoz, hogy a falu a jövőben is méltó módon képviselje a székelyföldi vidéki élet szépségeit és erejét.

dr. Kondor Ágota

Kényelmesebb tömegközlekedés

A Sepsi Metropolisz Övezethez Sepsiszentgyörgyön kívül 12 környékbeli község tartozik, éspedig: Uzon, Árkos, Kőröspatak, Gidófalva, Kőkös, Réty, Illyefalva, Málnás, Bodok, Bükszád, Mikóújfalú és Maksa. Ezek a települések közösen megalakítottak egy egyesületet, amelynek célja a Sepsi Metropolisz Övezeten belül egy olyan közszállítási szolgáltatást kialakítani, amely környezetkímélő és a lakosságnak kedvező kényelem/ár szempontjából. Mivel egy korszerű közszállítási szolgálathoz, autóbuszokra van szükség, a fent említett

egyesület, novemberben egy közös pályázatot nyújtott be elektromos autóbuszok vásárlásának a finanszírozására európai uniós alapokból.

A társulás célja a térség mobilitásának a fejlesztése új korszerű buszokkal és járatokkal, hiszen a szomszédos települések lakói naponta járnak be a megyeközpontba iskolába, munkába vagy más okból. Egyértelműen, a cél az, hogy a kényelmes, rendszeres tömegközlekedés váltsa fel az egyéni autós közlekedést, megváltoztatva így a nagyváros túlszűfolyását és hangsúlyt fektetve a környezetkímélésre is.

Átadtuk a Feketeügy felett átívelő új betonhidat

A szentivánlaborfalvi híd történetét már szinte mindenki ismeri: 1977-ben építették meg azt a fahidat, amely körülbelül 40 évig bírta a Feketeügy hullámain és az időjárás viszontagságait. 2016-ban már olyan állapotba került, hogy az akkori községvezetés úgy döntött, hogy mivel a híd nem biztonságos, így nem engedélyezik a további közlekedést rajta. Azonban szükség volt a mindennapos átjárásra, a vízen túl levő mezőgazdasági területekre való eljutás miatt, az állatok legeltetése miatt. És még állott a fahíd a helybeliek rendelkezésére mindaddig amíg egy áradás során, 2019 nyarán, a folyó egészen el nem vitte azt. Azután végképp szükségessé vált egy új híd megépítése a régi fahíd helyére.

Dr. Ráduly István polgármester vezetése alatt, már elkezdődött a tervezése egy új betonhidat megépítésének, a hozzátartozó több mint 4,3 km hosszúságú DC16A községi út modernizálásával együtt. Azonban hosszas mérlegelések, egyeztetések és különböző ellenvetések után, a Környezetvédelmi Felügyelőség, végül a tervnek a harmadik változatát hagyta jóvá, amelyből a Natura2000 természetvédelmi zónára eső részt kihagyva, a hídépítés mellett csak a Malom utca alsó felét és a hídig vezető községi

Új betonhíd a Feketeügy folyó felett

út aszfaltozását engedélyezte 1,7 km hosszúságban. Azt is azzal a feltétellel, hogy az itt található védett állatnak minősített fajoknak, a megépített út alatt, több átereszt kellett elkészíteni, hogy azok biztonságosan megközelíthessék a közelben levő Feketeügy holtárait. Így a beruházás értéke jóval meghaladta azt az összeget, amennyibe első változatban került volna a hídépítés a hozzátartozó 4,3 km úttal, végül a teljes érték több mint 14,5 millió lej lett.

2022 márciusában írtuk alá a Confer Group és a Consal cégekkel a szerződést a munkálat elvégzésére, (időközben a Consal helyett belépett a Geiger cég), akik két és fél év alatt végezték el a híd építését és a hozzátartozó 1,7 km út teljeskörű modernizálását. Ennél a munkálatnál is, mint minden más beruházásnál, akadtak különböző előre nem látott nehézségek és akadályok a kivitelezés alatt, de ezeket sikerült mind időben és eredményesen megoldani. Ez az operativitás köszönhető elsősorban azoknak a személyeknek, akik a munkálat folyamán közreműködtek, és pedig a vezetőség és a személyzet a Confer és Geiger cégek részéről, a műszaki vezető, Stoican Sorin mérnök úr, aki végig lelkiismeretesen követte a munkálatok elvégzését, a tervező cég részéről Simon Csaba mérnök úr, aki ugyancsak nagyban hozzájárult a különböző újra tervezések és dokumentációk elvégzésével.

Bízom abban, hogy az újonnan megépített betonhíd sok-sok évig megmarad, kibírva a különböző természeti körülményeket, áradásokat és mindvégig a lakosság számára egy biztonságos átkelőhely marad a Feketeügy folyó felett.

Szociális központ és mérlegmúzeum átadása Lisznyóban

Az idén augusztusban, Lisznyóban egy újabb szalagvágásra került sor, ugyanis a tavalyi, augusztusi kulturális központ – átadási ünnepség, majd az idei áprilisi halottas ház avatás után, sor került egy újabb épület átadására, amelyet sikerült felújítani: a volt polgármesteri hivatal épületéről van szó, amely új rendeltetést kapott.

Ezen beruházás története még 2019-ben kezdődött, amikor a GAL Progressio Helyi Akciócsoport tagjaként Uzon Község Önkormányzata, az akkori polgármester, dr. Ráduly István kezdeményezésére, pályázatot nyújtott be uniós finanszírozásra az épület felújítására. Miután több éven keresztül az ingatlan használaton kívül állott, eléggé rossz állapotok voltak az épületen kívül-belül egyaránt. És mivel ingatlanfelújításra pályázni csak úgy lehet, hogy valamilyen célt szolgáljon az az épület, így jött az ötlet, hogy utólag itt alakítsunk ki egy szociális központot és költöztessük ide a Diakónia személyzetének az eddig Uzonban kialakított irodáját.

A sepsiszentgyörgyi Diakónia Keresztyén Egyesülettel, már jó néhány éve, 2017 óta, szerződésben állunk otthoni idős- és beteggondozást nyújtva a községünk településeinek lakó, ezen szolgáltatásokat igénylők számára, a költségek egy bizonyos részét a helyi költségvetésből finanszírozzuk.

Mint általában minden pályázat esetében, a lebonyolítás jó pár évig eltartott. 2019 és 2023 között úgy tűnt, hogy semmi sem történik a beruházás terén, ugyanis a kezdeti bürokratikus folyamatok több időt és energiát vettek fel, mint maga a kivitelezés. A beruházás összértéke 1.172.000

lej volt, az uniós finanszírozás mellett a projekt költségeinek nagyobb részét Uzon Község helyi költségvetéséből fizettük, így a pályázat által kapott 438.000 lej mellé, közel 735.000 lej önrészt tettünk.

Az épületben nemcsak szociális központ működik, hanem közösségi célokat is szolgál, ugyanis Lisznyóban, a lakosok létrehozta egy mérleg gyűjteményt és az épület alagsorában helyet tudtunk biztosítani ennek a gyűjteménynek a kiállítására és bemutatására is. Így jött létre a *lisznyói helyi mérlegmúzeum*, amelynek az ötletgazdái között megemlíteném Jakó Dénest és Szabó Katicát, akik nagyon lelkesek voltak már a kezdetektől fogva, melléjük állt az egész Lisznyóért Egyesület apraja és nagyja, közösen restaurálták az összegyűjtött mérlegeket azért, hogy ki lehessen azokat állítani az általunk felújított épület alagsorában.

És ez még nem minden, mivel igény volt egy helyi könyvtár kialakítására, az épületben helyet kapott a lisznyói református nőszövetség által felkarolt és létrehozott könyvtár is. Köszönjük mindazon személyeknek, akik könyvadományokkal hozzájárultak a könyvtár állományának a bővítéséhez és várunk további felajánlásokat is. Egy lisznyói lakostól pedig a polgármesteri hivatal adományba kapott egy körülbelül 70 éves zongorát, amelyet ugyancsak ebben az épületben helyeztünk el.

Míndezek által a felújított szociális központ épülete egy olyan közösségi tér lett, amely helyet ad mindazon tevékenységek és szolgáltatások számára, amelyek a falu és a község lakóinak az érdekeit szolgálják.

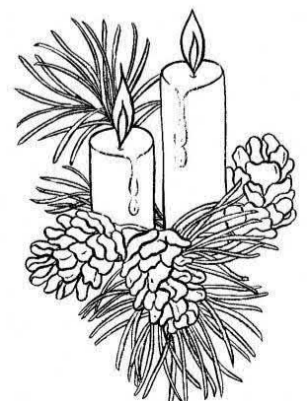
Bordás Enikő, polgármester

Jövőben elkezdődhet az Uzonfüzes felé vezető DC34-es út aszfaltozása

Elkészült a technikai terv az Uzont Uzonfüzessel összekötő, 1,5 kilométer hosszúságú DC34-es községi út modernizálására és aszfaltozására. A terv szerint ennek a beruházásnak a megközelítő értéke 3,5 millió lej, amelyet az Anghel Saligny kormányprogram keretén belül aláírt szerződés alapján fogunk finanszírozni.

Jelen pillanatban Uzonfüzesen, készen van a gázhálózat, a következő lépés a közhasznú infrastruktúra kialakításában a víz és szennyvíz hálózatok elkészítése, amelyre már aláíródott idén a szerződés, tehát nincs akadálya annak, hogy a jövő évben megtörténjen ez a munkálat is. És ha már elkészült az alap infrastruktúra (víz, szennyvíz és gázhálózat), akkor jöhet a községi út modernizálása, amely a falu bejáratáig tart. Mindenképpen a prioritás az, hogy előbb letevédjének az út mentén a vezetékek és csak azután kezdjék el az aszfaltozást.

Bikfalvi halottasház – jövőben elkezdődhetnek a munkálatok

Uzon Községben idáig három halottasházat sikerült felépítenie az önkormányzatnak, Uzonban, Szentivánlaborfalván és Lisznyóban. A soron következő a bikfalvi, amely a helybéli református egyház által, az erre a célra felajánlott területen fog megépülni.

A 2024-es év folyamán a helyi tanács elfogadta a fent említett halottasház tervét, jelen pillanatban folyamatban van a különböző engedélyek kiváltásához szükséges dokumentációk elkészítése a tervező által. Miután sikerül mindet megszerezni és időközben az építkezési engedélyt is kiváltani, azután kezdődhet a kivitelezési szerződés közbeszerzése és a munkálatok elkezdése. Az építkezés teljes értéke Uzon Község helyi költségvetéséből lesz kifizetve és miután elkészül, a használata mindenki számára elérhető lesz, vallástól és felekezeti hozzátartozástól függetlenül.

Víz és szennyvízhálózat bővítés Uzon Községben

Uzon Község hét településéből, jelen pillanatban négy faluban (Uzon, Szentivánlaborfalva, Lisznyó és Bikfalva) van kiépítve a víz és szennyvízhálózat, amely többé-kevésbé jól működik. Évről-évre egyre több panasz van a lakosság részéről, főleg nyári időszakban, de nem csak, hogy nincsen megfelelő nyomás vagy egyáltalán nem jut el bizonyos háztartásokba a vezetékes víz, vagy nem működik megfelelően a szennyvízhálózat. Ezeknek a hiányosságoknak több oka is van, elsősorban a fogyasztók számának a megnövekedése a kezdeti, tervezett kapacitáshoz képest, másodsorban az egyre kevesebb eső miatt kevesebb a víztartalék és harmadsorban a nem megfelelő használat is szóba jöhet, főleg a szennyvízhálózat esetén, ugyanis nagyon sokszor olyan hulladékok kerülnek a hálózatba, amelyek eldugják a vezetékeket.

Még 2020-ban készült el az előtanulmány a meglévő Uzon Községi víz és szennyvízhálózat bővítésére, amely magába foglalja az ötödik település, Uzonfüzes teljes víz és csatornarendszereinek a kiépítését, az egyéni rácsatlakozásokkal együtt, valamint a már meglévő négy településen az egyes hiányosságok pótlását is (Uzonban a hídon túli rész teljes szennyvízhálózata, az állomás melletti Illyefalvi út, a Virág utca szennyvízhálózata, szentivánlaborfalvi 300 köbméteres víztartály, bikfalvi víztartály és szennyvízcsatlakozások, lisznyói szennyvízcsatlakozások stb.), a felsorolás nem teljes. Ennek a tervnek az alapján, ebben az évben sikerült aláírjuk a finanszírozási szerződést az Anghel Saligny kormányprogram keretén belül, amelynek az értéke meghaladja a 21 millió lejt, valamint a kivitelezési szerződést is a munkálatok elvégzésére.

A munkálatokat a sepsiszentgyörgyi Baumeister cég végzi, már átadtuk a terepet és kiadtuk az elkezdési parancsot a munka elvégzésére, amelyre az ajánlat szerint két év áll a rendelkezésre.

Bízunk benne, hogy ezzel a beruházással nagyban hozzájárulhatunk ahhoz, hogy településeinken megfelelő legyen a vízszolgáltatás és szennyvízelvezetés is. A munkálatok idejére kérjük a lakók megértését és türelmét, ugyanis az építkezések ideje alatt újabb ásásokra lesz szükség, ami nem kellemes a lakosság számára.

A Brassó – Bákó autópálya nyomvonalán levő földterületek kisajátítása

Folyó év október végén a Brassó - Bákó autópálya tervezőjétől, valamint az országos közúti infrastruktúrát igazgató intézménytől (CNAIR) értesítést kaptunk, hogy a végéhez közeledik az előtanulmány elkészítése és szükségessé vált bizonyos mérések és geológiai fúrások elvégzése a tervezett útvonalon. Azt kérték tőlünk, hogy értesítsük a lakosságot a fent említett intézkedésekről és hozzuk köztudomásra a megépítendő gyorsforgalmi út pontos elhelyezéséről. Az autópálya tervezett nyomvonalának a rajza megtalálható kifüggesztve a polgármesteri hivatal hirdetőtábláján, valamint a honlapján, az érdeklődők további információkat a kataszteri osztályon kaphatnak.

Azokat a tulajdonosokat, akiknek a mezőgazdasági területükön áthalad a tervezett útvonal, levélben is értesítettük erről a tényről, ugyancsak az említett intézmények kérésére. A terület kisajátítás, az érvényben levő törvények értelmében fog megtörténni az országos közúti infrastruktúrát igazgató intézmény által.

A szolgáltató cég hanyagsága miatt késik az általános kataszter Uzon Községben

Még 2021-ben elkezdődött az általános, ingyenes telekkönyvezés folyamata Uzon Községben, amely magába foglalja az összes belsőséget és külsőséget a község mind a hét településéről. A finanszírozás európai uniós forrásokból történik és a munkáltató az országos kataszteri hivatal (ANCPI). A szolgáltatást egy konstancai cég végzi, amely tudomásunk szerint több más településen is vállalt az uzonihoz hasonló munkákat.

A munkafolyamat a következő: a konstancai cég elvégezte a fizikai méréseket, általában drónnal, légi felvételeket készítve, amelyeket felhasználva, be kellett azonosítsa a telkek közti határokat. Azután következett a tulajdonosok és/vagy használók beazonosítása a lehetséges források alapján: a cég alkalmazottainak a helyszínen kapott információiból, a polgármesteri hivatalba a lakosság által eljuttatott dokumentumokból (tulajdonjog igazoló akták, anyakönyvi akták, hagyatékok stb.), valamint a gazdaregiszterben és az adónyilvántartásban található adatok alapján.

A polgármesteri hivatal nem része a szerződésnek, tehát szerződés szerint nem volt lehetősége a cég által megszabott munkafolyamatot befolyásolni, (gondolva itt a határidők betartására, a tulajdonosok által a hivatalba benyújtott dokumentumok pontos feldolgozására), az érvényben levő jogszabályok értelmében, csak segíteni/támogatni tudja a szolgáltatót: a lakossággal való kapcsolatban, a helyi nyilvántartásokban megtalálható adatok hozzáféréseiben és a helyszín biztosításában. Mindezeket első perctől megadtuk. Azokon a településeken, ahol a cég képviselői elkezdtek a munkát, időben értesítettük a lakosságot a szolgáltatásról és a velejároló intézkedésekről. Értesítéseket küldtünk ki, amiben odahívtuk a hivatalba az állampolgárokat azokból a szektorokból, ahol elkészültek a telkekre vonatkozó térképek. A tulajdonos nyilatkozata alapján lettek bejegyezve a létező épületek pontos leírás alapján (építési év, anyag, szobák száma, felhasználási rendeltetés stb.), valamint a telekkönyvben szereplő tulajdonos személyi adatai kerültek felfrissítésre, vagy, ahol szükséges volt, a hivatal igazolást állított ki a használati jogot illetően.

Sajnos, egy idő után, egyre kevesebbszer jöttek a hivatalba a konstancai cég alkalmazottai, így már a haladás sem ugyanaz volt, mint azelőtt. A határidő pedig sürgeti a szolgáltatót és azt szerették volna, hogy a polgármester elfogadja összességében azt a munkát, aminek körülbelül csak *egy harmadát* végezték el, kiállítva egy olyan igazolást, hogy megfelel az általuk végzett munka és nincs ellene semmi ellenvetésünk. Azonban ez nem lehetséges, ugyanis azokon a részeken/szektorokon, ahol rendszeren elvégezték a munkát (ilyen pl. Szentivánlaborfalva, Uzon és Lisznyó egy része), ott kevés tévedés van, tehát elfogadható lenne, ugyanis egy bizonyos határidőn belül van lehetőség a kiigazításra. Ellenben azokon a részeken, ahol nem sikerült befejezni a munkát – és ez az összesnek a *kétharmadát* teszi ki, egyáltalán nem felel meg a valóságnak, a legtöbb ingatlan beazonosítatlan maradt, tulajdonosnak Uzon Község van beírva, sőt még azokra az ingatlanokra is amelyek azelőtt rendben voltak, megvoltak az érvényes aktuális telekkönyvi tulajdonosok, bejegyzések, birtoklevelek.

A fentiek tükrében felszólítottuk a szolgáltatót, hogy tegyen meg minden lehetséges lépést azért, hogy a szolgáltatást helyesen végezze el, felhasználva minden dokumentumot és információt, amit a lakossággal együtt a rendelkezésükre bocsátottunk, tudatában annak, hogy ez a projekt azért van, hogy a lakosság javát szolgálja és a végeredmény olyan telekkönyvi helyzetet teremtsen, amely megfelel a valós tulajdonjogoknak.

Bordás Enikő, polgármester

Kedves Uzon községi lakosok,

A téli ünnepek közeledtével a **TotalEnergies Marketing Románia** hálóját fejezi ki az uzoni közösségnek támogatásukért és partnerségükért, ami nagymértékben hozzájárul a térség fejlődéséhez.

2014 óta, a meglévő bitumen raktár megvásárlása és teljes felújítása után, a TotalEnergies Marketing Romania aktív szerepet vállal a helyi társadalmi tevékenységek megszervezésében és ezen kezdeményezések lebonyolításában.

A TotalEnergies Marketing Románia folyamatosan fejleszti társadalmi és gazdasági programjait, a környezetvédelemre, a fiatalok oktatására, a közúti közlekedésbiztonságra összpontosítva, ezáltal biztosítva egy jobb jövőt a helyiek és a saját munkaközösségének részére.

Az Uzoni Polgármesteri Hivatallal, az uzoni iskolával, a fúvószenekarral, az önkéntes tűzoltókkal való együttműködésünkkel kezdődően, a nyugdíjasok, a fiatalok, a méhészek és a levendula termelőkön át, Uzon község természeti kincseinek és sokszínűségének megőrzése iránti elkötelezettségünkkel bezáróan, a TotalEnergies Marketing Romania továbbra is hozzájárul a községen belüli fejlesztésekhez.

A csapat idén is számos, a közösség számára jelentős, társadalmi célú és fejlesztési programban vett részt, mint például: Gyermeknapra ajándékot biztosított az Uzon község összes tanulójának, támogatta a tűzijátékot az Uzon Községi Napok keretén belül, az uzoni Önkéntes Tűzoltók versenyét, Fúvóstalálkozó megvalósítását, szponzorálta a karácsonyi vásárral felállított azon faházak megvásárlását, amelyekben a helyi termelők kiállítják termékeiket.

A vállalat megerősítette elkötelezettségét, hogy a jövőre nézve továbbra is támogatja a helyi közösséget és a méztermelés hagyományának megőrzését, ami mindenki javára szolgál.

Ezek a kezdeményezések a vállalat stratégiájának részét képezik, amelyek jótékony hatással vannak a környezetre és ösztönzik, illetve bátorítják az alkalmazottaink társadalmi és ökológiai projekteken való részvételét.

Hálásak vagyunk mindazoknak, akik hozzájárultak erőfeszítésükkel és részt vettek a kezdeményezéseink megvalósításában.

Együtt pozitív hatást érünk el, ezért teremtünk lelkünkben igazi karácsonyi hangulatot.

Kívánunk örömteli ünnepeket Uzon község lakóinak, és egyben köszönjük az együttműködést partnereinknek!

Gondoskodás időseinkről

**Kedves idősedő olvasók,
kedves idősekről gondoskodó hozzátartozók,**

Karácsony közeledtével jobban odafigyelünk a családra, több idő jut betérni nagyszülőkhöz, idős rokonokhoz, hogy viszontlássuk őket. Talán ilyenkor döbbenünk rá, hogy meggyengültek, önálló képességük már nem a régi s gondolkodni kezdünk, hogy a család összefogása mellett hogyan segíthetnénk jobban, többet nekik a mindennapjaikban.

Alapítványunk keretében igyekeztünk egy átfogó segítségnyújtási rendszert megszilárdítani. A szociális rendszert szabályozó törvények alapján működnek az önkéntesek által már ismert szolgálataink:

Az Otthoni idős- és beteggondozó szolgálattal 2017 júliusától vagyunk jelen Uzon községben. Két szakember, egészségügyi nővér és szakápoló munkatársunk egy szolgálati autóval naponta bejárja a községhez tartozó falvakat, heti rendszerességgel ellátnak 60 időst, beteget.

A segítség alapápolási és medikális beavatkozásokból, kezelésekből áll, de beletartozik a gyógyszerfelírás, kiváltás, kiadagolás és gyógyszereszedés felügyelete is, valamint segédeszköz kölcsönzés, szakmai ápolási támogatás, tanácsolás is. Érdeklődni lehet helyi munkatársainknál a következő telefonszámokon: 0723684938 vagy 0736348231.

Sepsiszentgyörgyi beutazással elérhető az érintettek számára a **Támogató és tájékoztató szolgálatunk** keretében sokrétű közösségi és lelki támogatást kaphatnak a rászorulóknak: Heti egyszer nyugdíjas klubbot tartunk, ahol változatos témákkal vetítések, beszélgetések zajlanak. A kávé, tea, sütemény, jó beszélgetések sokaknak heti felüdülést jelentenek nyugdíjasok közösségében.

Ugyanitt támogató csoportfoglalkozásra is lehet jelentkezni gyászolóknak, akikkel képzett szakember munkatársunk foglalkozik, kis csoportos beszélgetések keretében. A 12 alkalmas találkozók hozzásegítenek a gyász, veszteség feldolgozásához, a veszteséggel való együttélés megtanulásához.

Szintén támogató jellegű az „Alzheimer Café”-találkozó, amit havonta egyszer, minden hónap utolsó péntekén tartunk, demens, Alzheimeres betegek hozzátartozóinak. A közös kávé/tea közrűli kötetlen beszélgetés, sorstársakkal való találkozás sokat segít a beteget gondozó hozzátartozóknak, de meghívottak, munkatársaink tematikus előadásai is ismeretekkel, támpontokkal gazdagíthatják a résztvevőket. Érdeklődni, jelentkezni lehet a következő telefonszámon: 0731025903.

2024 júliusában egy új fejezet kezdődött Alapítványunk életében és egy új színfolt a megyei idősgondozás térképén: megnyitottuk Sepsiszentgyörgyön a **Szilvássy Carola Szeretetotthont** a teljes ápolásra szorulóknak, valamint a védelmet bentlakásos időotthonban keresők számára,

ahol az ápolóotthoni részen demens, Alzheimeres, ágybanfekvő, ápolásra szoruló időseket várunk, akiknek a teljes felügyelete és ellátása a családban már nem megoldható. A lakóotthoni rész a biztonságot, védeltséget igénylő idősek, egyedülélők számára nyitott, hiszen itt teljeskörű ellátást, változatos programokat élvezhetnek. Érdeklődni, jelentkezni lehet a következő telefonszámon: 0726376829.

Szolgálatainkkal önkéntesek, hozzátartozóknak, a közösségük rászorulóinak segítünk – igény szerint. Hívjanak bizalommal!

Tóth Anna
Lelkipásztor – intézményvezető

Kedves Uzoniak!

Az ünnepi időszak közeledtével szeretnénk hálás szívvel megköszönni az elmúlt év minden közös pillanatát. Az IMUK számára 2024 igazán tartalmas év volt, hiszen együtt dolgozhattunk közösségünkért, és számos eseménnyel színesíthettük falunk életét.

Az év folyamán sikerült megszerveznünk a hagyományos húsvéti tojásírást, amelyen sok fiatal és család vett részt. Tavasszal faültetést szerveztünk a tömbházak környékén a Total Energies cég támogatásával, hogy zöldebbé és barátságosabbá tegyük környezetünket. Nagy örömünkre szolgált, hogy egy izgalmas minifocibajnokságot is lebonyolíthattunk, amely sokakat megmozgatott. Természetesen az Uzon Napokon is aktívan jelen voltunk, és más eseményeken is igyekeztünk hozzájárulni a közösség építéséhez.

Köszönjük, hogy együtt dolgozhattunk és építhettük közös jövőnket!

Kívánjuk, hogy a karácsony szeretete és békéje töltsen meg minden otthon szívet, az új év pedig hozzon mindannyiunk számára egészséget, boldogságot és sok szép közös élményt!

Áldott karácsonyt és sikeres, boldog új évet kíván az Ifjak Mozgalma Uzon Községért csapata!

